

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

30 november 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2007**

BELEIDSBRIEF

**Bestuurszaken
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

BELEIDSBRIEF

**E-government en wetsmatiging
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

BELEIDSBRIEF

**Binnenlands Bestuur
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door mevrouw Linda Vissers en de heer Jan Verfaillie
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Kurt De Loor.

Vaste leden:

de dames Hilde De Lobel, An Michiels, de heren Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;

de heren Hubert Brouns, Ludwig Caluwé, Johan Sauwens, de heer Jan Verfaillie;

de heren Kurt De Loor, Jacky Maes, Dany Vandenbossche;

de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz, Francis Vermeiren.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heer Stefaan De Clerck, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Luc Van den Brande;

de heren Patrick Janssens, Herman Lauwers, Marcel Logist;

de dames Patricia Ceysens, Vera Van der Borcht, de heer Paul Wille.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Jan Peumans;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

15 (2006-2007)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 en 3: Amendementen

12-A (2005-2006)

- Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2006-2007)

- Nr. 1-A en B: Toelichtingen bij de begroting

16 (2006-2007)

- Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

Zie ook:

973 (2006-2007)

- Nr. 1: Beleidsbrief

981 (2006-2007)

- Nr. 1: Beleidsbrief

982 (2006-2007)

- Nr. 1: Beleidsbrief

INHOUD

	Blz.
I. BESTUURSZAKEN, WETSMATIGING EN E-GOVERNMENT	4
I.1. Inleidende toelichting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	4
1.1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2007.....	4
1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Bestuurszaken.....	5
1.3. Toelichting bij de beleidsbrief E-government en wetsmatiging.....	9
I.2. Algemene bespreking.....	11
2.1. Beleidsbrief Bestuurszaken	11
2.2. Beleidsbrief E-government en wetsmatiging.....	16
I.3. Indicatieve stemming	18
II. BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN.....	19
II.1. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	19
1.1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2007.....	19
1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Binnenlands Bestuur.....	19
II.2. Algemene bespreking.....	22
II.3. Indicatieve stemming	31

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 21 en 28 november 2006 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007. De bespreking had betrekking op de bevoegdheid Bestuurszaken, Wetsmatiging en E-government van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, en op de bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

De uitgavenbegroting 2007 werd besproken in samenhang met de beleidsbrief Bestuurszaken - Beleidsprioriteiten 2006-07 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 981/1*), de beleidsbrief Wetsmatiging en E-government - Beleidsprioriteiten 2006-07 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 982/1*) en de beleidsbrief Binnenlands Bestuur - Beleidsprioriteiten 2006-07 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 973/1*).

I. BESTUURSZAKEN, WETSMATIGING EN E-GOVERNMENT

I.1. Inleidende toelichting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

1.1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2007

– Programma 11.2 Communicatie

De minister verklaart dat dit programma onder de bevoegdheid van de minister-president valt, maar dat hij hiervoor als ordonnancerend minister optreedt gelet op de samenhang met het beleidsdomein Bestuurszaken. Het gaat hier om drie basisallocaties waarvan het budget ongewijzigd blijft.

Het betreft meer bepaald basisallocatie 12.13: Allerhande uitgaven in verband met het personeelsblad van de Vlaamse overheid, met een budget van 351.000 euro. Het nieuwe personeelsblad '13' verschaft alle

Vlaamse ambtenaren gelijktijdig informatie en duiding over de organisatie en bevordert zo de motivatie en samenwerking tussen de personeelsleden. Op die manier werkt het blad mee aan een vernieuwde organisatiecultuur en een groepsgevoel.

Verder gaat het hier om basisallocatie 12.15: Allerhande uitgaven in verband met de centrale bibliotheek, waarvan het budget op 200.000 euro blijft, en om basisallocatie 12.24: Allerhande uitgaven in verband met de elektronische knipselkrant, met een budget van 312.000 euro.

– Programma 11.8 Reguleringsmanagement

In 2006 is het budget op basisallocatie 12.05 overgeschreven naar basisallocatie 12.01 en verhoogd met 200.000 euro. Dit budget wordt in 2007 behouden en geïndexeerd tot 506.000 euro. De minister benadrukt dat het beleid inzake reguleringsmanagement, wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging het met eerder beperkte middelen moet stellen, zeker in vergelijking met andere overheden.

– Programma 20.2 E-government

Vanaf 2006 zijn de middelen samengevoegd onder één basisallocatie 12.01 op het nieuwe programma 20.2 E-government. Aangezien dit het enige krediet is binnen het begrotingsprogramma E-government zullen alle uitgaven die nodig zijn om de doelstellingen van het programma te realiseren via deze basisallocatie gefinancierd worden. Het gaat onder meer om bestellingen bij informaticaleveranciers voor back-office projecten (ontwikkeling van software, benodigde faciliteiten), ondersteuning en vorming van het e-governmentteam, het programmamanagement, communicatie-uitgaven en ondersteuning van de VIP-projecten.

De begroting 2007 bedraagt 3,678 miljoen euro. Dit is het gevolg van drie elementen: indexatie (+ 43.000 euro); compensatie voor bijkomend personeel voor de cel CORVE, de coördinatiecel Vlaams E-government (- 350.000 euro; dit budget is overgeschreven naar het programma 90.2); extra budget voor de Graydon-databank, met compensatie op het programma 51.1 Algemeen economisch beleid (+ 125.000 euro).

– Programma 26.1 Gebouwen

Het beleidskrediet op het programma stijgt van 81,867 miljoen euro naar 83,7 miljoen euro waarbij

de stijging bestaat uit de indexatie en enkele transfers van andere beleidsdomeinen.

De stijgende energieprijzen noodzaken een verhoging van het budget met 30.000 euro op basisallocatie 12.01 (energiekosten kabinetten), waarbij de verhoging integraal wordt gecompenseerd op basisallocatie 12.37 die een uitdovend project betrof (inventarisatie gebouwen).

Op basisallocatie 12.06 (Huur van onroerende goederen) is 58,432 miljoen euro voorzien. Enerzijds wordt er rekening gehouden met het einde van een aantal huurcontracten, waaronder 'Markies', 'Alhambra' en 'North Plaza' in Brussel, anderzijds met een aantal verhuringen, waaronder het 'Ellips'-gebouw in Brussel. Er zijn transfers van Buitenlands Beleid (409.000 euro voor de huur van de Vlaamse vertegenwoordigingen in Wenen, Parijs, Warschau en de permanente vertegenwoordiging bij de EU in Brussel) en Bloso (266.000 euro voor de inhuring van het Arenberggebouw), alsook een indexatie.

Op basisallocatie 12.11 (Onderhoud zonder meerwaarde van gebouwen in eigendom of gehuurd met inbegrip van databekabeling, telefonie, en het project energiebesparing) is er een belangrijke stijging ten bedrage van 7,5 miljoen euro, maar dit budget is overgeschreven van andere basisallocaties om tegemoet te komen aan een omzendbrief in verband met vermogensgoederen. Hierdoor worden de kosten voor studieovereenkomsten, onderzoeken, verbrekingsvergoedingen, herstellingen en onderhoudskosten nooit geactiveerd en kunnen ze niet langer op de basisallocaties 72.06 en 72.07 worden aangerekend.

- Programma's 90.1 tot en met 99.1 Bestaansmiddelen

Door de reorganisatie van de Vlaamse administratie in het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid (BBB), diende onder andere de toewijzing en de verdeling van de bestaansmiddelen (de kredieten voor de werking van het ambtelijk apparaat) te worden aangepast.

Het interdepartementaal bestaansmiddelenprogramma 99.1 is daarom in de begroting 2007 verdeeld naar de 13 nieuwe beleidsdomeinen die elk voor hun eigen diensten, behorend tot het ministerie, een eigen bestaansmiddelenprogramma krijgen: de programma's 90.1 tot en met 91.3. Het interdepartementaal programma 99.1 blijft alleen nog maar bestaan voor

de afhandeling van verbintenissen die in het verleden werden aangegaan op gesplitste kredieten.

De indeling in bestaansmiddelenprogramma's per beleidsdomein is in drie fasen verlopen. In een eerste fase werden de bestaansmiddelen gesplitst naar de 7 vroegere departementen. De principes en de verdelingsmechanismen van de apparaatskredieten werden op 24 maart 2006 gevalideerd door de Vlaamse Regering. In een tweede fase werden de departementale bestaansmiddelen verdeeld naar de 13 beleidsdomeinen. Deze verdeling werd gevalideerd door de departementale directieraden, en is op 23 juni 2006 goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De opsplitsing is volledig budgetneutraal verlopen en de bekomen gegevens vormden de basis voor de opmaak van de begroting 2007. In een derde fase werden de bestaansmiddelen verder verdeeld naar en toegewezen aan de entiteiten (departementen en agentschappen) binnen de beleidsdomeinen. Ook deze fase is volledig budgetneutraal verlopen.

De keerzijde is dat voor de levering van goederen of diensten door een externe leverancier er een interne facturering nodig is. Daarom zijn binnen het programma Bestuurszaken twee nieuwe DAB's opgericht, namelijk een Dienst met Afzonderlijk Beheer voor Overheidspersoneel en een Dienst met Afzonderlijk Beheer ICT. Voor ICT is het noodzakelijk om enerzijds de gemeenschappelijke exploitatiekosten onder controle te houden en de schaalvoordelen te realiseren en anderzijds om aan de BBB-principes van autonomie en responsabilisering tegemoet te komen. De oprichting van deze DAB's is in het begeleidend programmadecreet 2007 opgenomen.

1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Bestuurszaken

- Inleiding

De minister stelt dat de BBB-locomotief in 2006 definitief op de rails werd gezet. De bedoeling is om een sterke en hechte organisatie te creëren als draagvlak voor een kwaliteitsvolle dienstverlening.

Er wordt nu gewerkt aan een nieuwe bedrijfscultuur waarbij elementen van een moderne organisatie worden gestimuleerd: managers stimuleren, teamwork, coaching, verandering en innovatie, kennisdeling en verantwoordelijkheidszin. De ambitie is dat de Vlaamse overheid topkwaliteit wil leveren en die ook kan tonen aan de burgers en het bedrijfsleven.

– BBB – de nieuwe Vlaamse administratie

De BBB-hervorming is een enorme operatie geweest. Het gaat om de grootste operatie ooit binnen de Vlaamse overheid, met de herplaatsing van tienduizenden ambtenaren. Voor het topkader werden er drie rondes gehouden. Een eerste ronde vond al plaats in 2005. Intussen zijn ook de tweede ronde (maart 2006) en derde ronde (juli 2006) achter de rug.

Heel belangrijk in het BBB-kader was de eenmaking van de personeelsstatuten. BBB ging eveneens gepaard met een verdeling van de apparaatskredieten over de dertien beleidsdomeinen (zie supra), en de verdeling van goederen, rechten en plichten. Er werden nieuwe e-mailadressen en websites aangemaakt en er werd een nieuwe sociale dienst en gemeenschappelijke dienst voor preventie en bescherming op het werk opgericht. Bovendien kwam er een nieuw personeelsblad '13', verwijzend naar de 13 beleidsdomeinen.

De klemtoon moet liggen op samenwerken. In de nieuwe organisatie moeten er horizontaal voldoende verbanden en overleg zijn. Er moet een nieuw college van ambtenaren-generaal (CAG) komen en er moet ruimte zijn voor thematisch overleg over horizontaal beleid (bijvoorbeeld Strategisch overlegforum Personeel en Organisatie).

Eveneens belangrijk in de nieuwe organisatie is het delen van kennis en ervaring. Er wordt een intervisieproject opgezet en er komen interne trainers en 'communities of practice'. Die laatste moeten aan de hand van de moderne technologie vanuit diverse plaatsen in Vlaanderen met elkaar van gedachten wisselen en ervaringen en ideeën uitwisselen. Een voorbeeld hiervan is de Onderwijsinspectie die werkt met het zogenaamde Laboraproject, een gemeenschappelijk platform om ervaringen en 'best practices' uit te wisselen. Ook is het de bedoeling om personeelsleden uit te wisselen met de privésector en met internationale organisaties en om internationale scholing te organiseren.

De interne capaciteit inzake organisatieontwikkeling moet verder opgebouwd worden. Met betrekking tot e-government werd in de begroting van 2007 een bedrag van 600.000 euro in mindering gebracht op de uitgaven voor consultancy. Het is immers de bedoeling om binnen Bestuurszaken eigen capaciteit op te bouwen om de organisatieontwikkeling te ondersteu-

nen. Er zal in 2006 opnieuw worden gewerkt met een personeelspeiling waarbij de arbeidsbeleving wordt gemeten.

In de nieuwe organisatie zal de beheersovereenkomst een belangrijk sturingsinstrument vormen. Die zal worden afgesloten met de verzelfstandigde agentschappen die instaan voor de uitvoering van het beleid. Voor de opmaak van een beheersovereenkomst wordt een verfijnde handleiding ter beschikking gesteld. Vanuit het departement Bestuurszaken en het Agentschap voor Overheidspersoneel wordt er in dit verband eveneens ondersteuning aangeboden. Op de Vlaamse Regering van 1 september 2006 werden de generieke elementen van horizontaal beleid die in de beheersovereenkomsten aan bod moeten komen, goedgekeurd.

Uiterst belangrijk in de nieuwe organisatie is ten slotte de interne controle. Die is van belang om te zien of alle processen bewaakt worden en er geen ontsporingen optreden.

– Kwaliteit leveren en tonen

Hiervoor worden een aantal instrumenten ingeschakeld. Essentieel voor de verbetering van de dienstverlening is de gebruikersbevraging. Men gaat uit van een cofinanciering van Bestuurszaken en de beleidsdomeinen die willen overgaan tot zo'n bevraging. Er werd een handleiding gemaakt voor klantentevredenheidsmetingen in de publieke sector. In 2007 zullen er per klantengroep gestandaardiseerde vragenlijsten worden opgemaakt (burgers, bedrijven, lokale besturen, non-profitorganisaties, interne klanten, ...).

De minister wil komen tot dienstverleningscharters als onderdeel van het kwaliteitsbeleid. Hiervoor werd in 2006 op basis van een studie van SBOV een algemeen kader uitgewerkt. Het is de bedoeling om in 2007 te komen tot operationele dienstverleningscharters voor de diverse agentschappen. Er zal verder een handleiding worden opgesteld voor het uitwerken van een charter.

Kwaliteit moet men ook durven tonen. Er wordt gestreefd naar het behalen van kwaliteitslabels. Ondanks de overgangsfase zijn er in 2006 entiteiten die kwaliteitslabels behaald hebben (DAB Loodswezen, de vroegere afdeling Bos en Groen, dienst Beroepsopleiding). De minister vindt het behalen van dergelijke labels belangrijk. Het toont aan dat er een verbeterdynamiek is en het is een uiting van professionaliteit en transparantie.

Er zal worden meegewerkt aan het uitwisselen van goede praktijken op nationale en internationale conferenties. Er werd een kwaliteitsnetwerk met de lokale besturen opgezet, evenals een webstek (www.kwaliteitsnetwerk.be) en een nieuwsbrief.

– Integriteit

Er werd een coördinator integriteitszorg aangesteld en een overlegcommissie integriteit zal in december 2006 worden opgestart. Er werden al een aantal concrete beleidsinitiatieven getroffen in het kader van de integriteitszorg: de omzendbrief inzake de actualisering van de deontologische code, de omzendbrief inzake het vermijden van draaideurconstructies en het beschermen van kwetsbare functies, de dilemma-trainingen op maat en de informatie en communicatie over het integriteitsbeleid.

In 2007 zal dit beleid verder worden uitgewerkt. De structuren zullen worden verfijnd met het voorzien van antennes en vertrouwenspersonen in alle entiteiten. Er zal een deontologisch vademecum worden opgemaakt en een algemene deontologische code worden voorbereid. De vorming met betrekking tot de integriteitszorg zal worden uitgebreid en er komt aandacht voor risicomanagement en een draaiboek voor crisiscommunicatie.

– De overheid als moderne werkgever – HRM

De minister stelt dat 2006 een scharnierjaar was, met de goedkeuring van het eengemaakte statuut op 13 januari 2006. Nu moet de tweede fase van het raamstatuut komen met de eenmaking van de administratieve loopbaan en het geldelijk statuut. De onderhandelingen met de vakbonden daarover zijn goed opgeschoten zodat er een volwaardig eengemaakt statuut voor alle medewerkers mag worden verwacht.

Er werd een sectoraal akkoord voor de periode 2005-2007 afgesloten met een aantal nieuwe klemtonen, zoals de versterking van het middenkader, het creëren van de expertenloopbaan, de verhoging van de eindejaarstoelage, maaltijdcheques, enzovoort.

PLOEG en de evaluatie van de topambtenaren werden bijgestuurd. Daarbij wordt er gestreefd naar vereenvoudiging en kostenbesparing.

Via coaching zullen nieuwe en jonge medewerkers systematisch en structureel worden ondersteund.

Inzake interne mobiliteit werd grote vooruitgang geboekt, zowel horizontaal als vertikaal. De minister wil op die weg verder gaan.

Werk-wijzer is een belangrijk instrument voor mensen die om andere redenen zouden moeten muteren. Vanaf 2007 wordt daarvoor een herplaatsingspremie voorzien.

Er worden uitwisselprogramma's met de private sector georganiseerd, maar ook met scholen en instituten in binnen- en buitenland. Er lopen experimenten met zowel Voka als UNIZO.

De minister wil de inzet van interne expertise stimuleren. Hij wenst dat experts in een bepaald beleidsdomein hun kennis ter beschikking stellen van andere beleidsdomeinen. Dat zal met forfaitaire vergoedingen worden ondersteund.

Wat de innovatieprijs 'SPITS' betreft, werden er reeds enkele tientallen inzendingen ontvangen. Die zullen aan een jury worden voorgelegd. Het is de bedoeling de prijs in 2007 voor de eerste keer toe te kennen.

Er is een nieuwe selectieprocedure voor het middenkader met een onderscheid tussen generieke en functiespecifieke criteria. Ten slotte werd een Gemeenschappelijke Dienst Preventie en Bescherming opgericht.

In 2007 moet het HRM-beleid op kruissnelheid komen met de uitvoering van het sectoraal akkoord, de promotie van het coachingaanbod, de optimalisering van de interne mobiliteit, managementseminaries voor het middenkader, het werken met interne trainers, het onderzoek naar de mobiliteit tussen Vlaamse overheid en lokale besturen enzovoort.

– Emancipatiebeleid en kansengroepen

In 2006 werd een pilootproject gehouden met vrijwillige registratie van personen van allochtone afkomst en personen met een handicap. Er zijn streefcijfers vooropgesteld voor personen van allochtone afkomst (4% tegenover 2% nu), voor personen met een handicap (4,5% tegenover 1,8% nu) en streefcijfers voor vrouwen in het top- en middenkader (33% voor het middenkader in 2010, 33% voor het topkader in 2015). Dit streefcijfer werd overigens reeds toegepast op de zogenaamde derde ronde. Weliswaar werd de 33% niet behaald, maar er was toch een stijging van 6% ten opzichte van de vroegere toestand.

‘Vlechtwerk’-bijeenkomsten worden georganiseerd voor mannen en vrouwen die managementambities hebben maar die er vaak niet toe komen om die ambitie daadwerkelijk om te zetten in sollicitaties.

In 2007 is het de bedoeling de vrijwillige registratie van kansengroepen, die zich beperkte tot het beleidsdomein Bestuurszaken, uit te breiden tot de 12 andere beleidsdomeinen. Bij wijze van pilootproject wordt er gestart met een financiële ondersteuning van aanwervingen van mensen met een handicap. Er wordt 500.000 euro voorzien voor rendementsaanpassing en arbeidspostaanpassingen. Men hoopt hiermee 30 à 35 mensen mee aan te trekken.

De acties ‘wervend werken’ en ‘vlechtwerk’ worden voortgezet. Verder wordt er een actieplan rond startbanen opgezet. Het is aan de lijnmanagers om in deze hun verantwoordelijkheid te nemen. Ten slotte zal de vzw Sociale Dienst worden omgevormd. Hiervoor zal nog een ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement worden ingediend.

– Facilitair management

In 2006 werd de IVA Agentschap voor Facilitair Management opgestart. Hierin werden de diverse diensten uit de facilitaire sector samengebracht. Er werd een leidraad uitgewerkt voor de integratie van milieucriteria in bestekken. Er werd gewerkt aan een milieu- en budgetvriendelijker wagenpark. Er werd een beleid inzake ethisch verantwoord aankopen gevoerd. Men is volop bezig met de uitvoering van het huisvestingsmigratieplan. De overstap naar ‘anders werken’ wordt begeleid, al dan niet in combinatie met telewerken. Er worden energiebesparende maatregelen in gebouwen getroffen en er wordt gewerkt aan de integrale toegankelijkheid van gebouwen.

In 2007 zal dit beleid worden voortgezet. In het IVA Facilitair Management zal er een procesoptimalisatie plaatsvinden. Er komt een kwaliteitshandboek voor de catering. Men zal onderzoeken welke kwaliteitslabels men voor de afdeling Gebouwen zal kunnen halen. Het actieplan ‘Duurzame mobiliteit in de Vlaamse overheid’ van de Vlaamse minister van Mobiliteit, zal worden uitgevoerd. Voor de Vlaamse Administratieve Centra (VAC’s) van Leuven, Brugge en Gent moet er in februari 2007 een businessplan zijn. Er zijn al satellietwerkplekken in heel Vlaanderen en er zal er nog één bijkomen in Tongeren. Ten

slotte moet het Energieactieplan 2006-2010 volop uitwerking krijgen.

– Vlaamse Bouwmeester

De minister stelt dat de Vlaamse Bouwmeester zijn beleidsnota binnenkort zelf in deze commissie zal toelichten. Hierin zal de aandacht gevestigd worden op de evaluatie van de selectieprocedures en de kwaliteit en de realisatiegraad van projecten.

De Vlaamse Bouwmeester past zich aan de BBB-context aan. Hij zal een samenwerkingsprotocol afsluiten met de agentschappen. Een heel belangrijke uitdaging is die in verband met de PPS-projecten, bijvoorbeeld inzake scholenbouw, rusthuizen, culturele gebouwen enzovoort. Ook bij die projecten moet de architecturale en ruimtelijke kwaliteit worden bewaakt.

De Bouwmeester wil voorbeeldprojecten in de schijnwerpers plaatsen en aandacht besteden aan de architecturale aspecten van de totale ruimtelijke omgeving (wegenis, voetpaden, fietspaden, infrastructuur, rotondes, ...). Verder is het de bedoeling de publieke toegankelijkheid en de kwaliteit van de overheidsgebouwen te versterken en een bruikbare projectendatabank aan te leggen.

– ICT-beleid

Het ICT-beleid is bijzonder belangrijk als ondersteunende actor van het beleid. In 2006 werd de ICT aangepast aan de nieuwe organisatiestructuur. De continuïteit van de normale werking van de bestaande systemen werd gegarandeerd. Daarnaast was er ruimte voor een functionele verbetering en innovatie. Men is volop bezig met de voorbereiding van de hernieuwing van het outsourcingcontract dat gegund zal moeten worden in september 2008 wanneer het huidige contract afloopt. Ten slotte werd er werk gemaakt van de ICT-veiligheid.

De ICT-prioriteiten voor 2007 houden in eerste instantie in dat de infrastructuur op punt wordt gehouden. Dat houdt een capaciteitsverhoging en dus uitbreiding in. Wat de mogelijkheden om aan telewerken/thuiswerken te doen betreft, heeft de minister op 18 augustus jongstleden een omzendbrief uitgevaardigd. Er zullen nieuwe contracten worden gesloten voor de vaste en mobiele telefonie en mobiele datacommunicatie. Verder zal de ICT-veiligheid verhoogd

worden en zal er aandacht worden besteed aan interconnectiviteit en samenwerking.

- Invulling en vrijwaring van Vlaamse bevoegdheden

Dit luik kan belangrijk zijn met het oog op de federale verkiezingen van 2007. Door de federale overheid is er eenzijdig een KB uitgevaardigd over interfederale mobiliteit. De minister is van oordeel dat afspraken hierover op basis van een samenwerkingsakkoord tot stand moeten komen. Er zullen ad-hocbeslissingen worden genomen over de uitwisseling van wervingsreserves. Verder is de minister vragende partij dat de valorisatie van elders verworven competenties (EVC) in het APKB zou worden opgenomen.

Men zou moeten komen tot een protocol tussen Jobpunt Vlaanderen en Selor. Tengevolge van het APKB is de statutaire werving nog steeds een federale bevoegdheid. Om een eigen beleid te kunnen voeren moet deze materie gedefederaliseerd worden. In een tussenfase zou men met samenwerkingsakkoorden kunnen werken.

Ten slotte is er aandacht voor internationale samenwerking. Er is bijvoorbeeld een interessante samenwerking met Québec dat inzake administratieve hervormingen en e-government tot de top behoort.

1.3. Toelichting bij de beleidsbrief E-government en wetsmatiging

- Inleiding

De minister stelt dat wetsmatiging en e-government deel uitmaken van de kwaliteit van de overheid. Zij dragen bij tot een betere en efficiëntere overheid. In 2006 werd beslist om e-government en administratieve vereenvoudiging samen te brengen in één beleidsdomein. De minister is ervan overtuigd dat die twee hand in hand moeten gaan. Men mag administratieve vereenvoudiging niet los van e-government bekijken en vice versa. E-government betekent veel meer dan het informatiseren van de bestaande processen. Het houdt ook het maken van nieuwe processen in. Men moet dus komen tot synergieën tussen administratieve vereenvoudiging (cel Wetsmatiging) en e-government (CORVE) en dat lukt het best wanneer die zich binnen hetzelfde beleidsdomein bevinden.

De minister stelt nog dat hij een coördinerende taak heeft maar dat elke minister voor zijn of haar eigen beleidsdomein de concrete projecten uitwerkt. De minister treedt met name coördinerend op wanneer er sprake is van beleidsdomeinoverschrijdende initiatieven.

- Terugblik op 2006: wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging

De Reguleringsimpactanalyse (RIA) werd inhoudelijk verdiept. De beoordelingscriteria werden verder uitgewerkt van een set van vier tot een set van acht kenmerken van goede regelgeving. De minister verwijst naar blz. 6 van de beleidsbrief, waaruit blijkt dat de kwaliteit van de RIA's een opmerkelijke evolutie heeft ondergaan. Aan de hand van de vroeger gehanteerde set van vier criteria werd in april-juni 2005 een score van 72% gehaald, in juli-september 2005 een score van 76%, in oktober-december 2005 een score van 82% en in januari en maart 2006 een score van 80%. Op basis van de veel strengere set van acht criteria was er in april-juni 2006 een terugval naar 63,5% maar in juli-september 2006 was de score weer opgelopen tot 71,8%.

Het is de bedoeling om de kwaliteit van de RIA continu te verbeteren. Ook de verbetering van de kwaliteit van de regelgeving is een continu aandachtspunt. Voor de meting van de kwaliteit van de regelgeving werd in januari-maart 2006 op basis van een set van drie criteria nog een score van 93,1% behaald. Sinds april-juni 2006 hanteert men een uitgebreide set van zes criteria en was er een terugval tot 60%, maar in juli-september 2006 was die score al weer opgetrokken tot 86,2%. Net als bij de RIA zal men met de nieuwe, meer uitgebreide meting, een leerproces moeten doormaken, waaruit men dan lessen kan trekken en verbetering nastreven.

De meting van administratieve lasten gebeurt volgens het internationaal erkende Standaard Kosten Model dat ook in andere lidstaten van de Europese Unie en door de Europese Commissie wordt toegepast. Elke administratieve last wordt gemeten. Uniek is dat in Vlaanderen de compensatieregeling werd ingevoerd voor alle beleidsdomeinen. Dat heeft over vier kwartalen geleid tot een effectieve verlaging van de administratieve lasten met 26 miljoen euro. Iedere minister heeft als opdracht om er voor te zorgen dat er in zijn beleidsdomein geen administratieve lasten bijkomen. Dat betekent dat de effecten van een nieuwe maatregel telkens worden gemeten. Op andere beleidsni-

veaus worden nieuwe lasten vaak niet gemeten. In Vlaanderen houdt men zowel rekening met de lasten die men creeërt als met die men afschaft. De minister wijst erop dat de besparingen recurrent zijn omdat de betrokken administratieve last verdwijnt.

De minister stelt dat de vereenvoudiging voelbaar moet worden gemaakt. Hij verwijst naar het rollend actieplan dat intussen een 150-tal concrete projecten bevat. De minister volgt vanuit zijn coördinerende bevoegdheid de vordering van die projecten op. In 2005-2006 werden 33 van de 45 geplande projecten uitgevoerd, hetzij 73,3%. Sommige projecten worden met bijzondere aandacht gevolgd omdat ze beleidsdomeinoverschrijdend zijn, met name de integratie van de bouw- en de milieuvergunning, de harmonisering van de rechten van voorkoop en de eenmalige perceelsregistratie voor de landbouwer. Bij die projecten treedt de minister coördinerend op.

In 2006 werd veel aandacht besteed aan de opleiding, monitoring en communicatie, met onder meer een kwartaalrapportering en een elektronische nieuwsbrief naar de leidend ambtenaren.

Er werd een initiatief ‘samenvereenvoudigen’ en een formulierensite uitgewerkt. Samenvereenvoudigen gebeurt telkens in samenwerking met de vakminister en met de doelgroepen. Het gaat dus niet om een meldpunt of een klachtenbank. Alle formulieren werden samengebracht op een website. De nieuwe formulierensite bevat intussen ruim 800 formulieren, ingedeeld zowel per beleidsdomein, als per doelgroep. Alle formulieren moeten nu binnen elk beleidsdomein systematisch worden aangepakt teneinde ze administratief te vereenvoudigen, het MAGDA-principe toe te passen, het taalgebruik toegankelijk te maken enzovoort.

Er werd samengewerkt met verschillende beleidsniveaus, zowel lokaal als Europees, en er werd beslist om cellen wet kwaliteit op te richten binnen de beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid. Wat de problematiek van de regelgevingsagenda betreft, wacht de minister het advies af dat de SERV binnenkort zal uitbrengen.

– Terugblik op 2006: e-government

De minister stelt dat Vlaanderen in 2006 vooruitgang heeft geboekt op het vlak van de geïntegreerde dienstverlening aan burgers en bedrijven, al blijft er nog veel werk te doen.

Er werd sterk in MAGDA (maximale gegevensdeling tussen administraties) geïnvesteerd. Het gaat om een platform voor gegevensuitwisseling. Dat is een concept dat moet toelaten om in de toekomst sneller, efficiënter en beter te vereenvoudigen. Het uitgangsprincipe van MAGDA is: “Vraag niet wat je al weet”. Gegevens waarover de overheid ergens al beschikt moeten niet meer opnieuw worden gevraagd. Voor de uitwerking hiervan is een stelsel van authentieke gegevensbronnen nodig, die ontsloten worden via een verrijkte kruispuntbank voor ondernemingen (VKBO) en een verrijkte kruispuntbank voor personen (VKBP). Ten slotte werd een kruispuntbank voor geografische gegevens ontwikkeld.

Nog in 2006 werden een aantal VIP-projecten uitgevoerd. Het gaat om projecten die de minister ondersteunt vanuit zijn e-governmentbevoegdheid. Voorbeelden van dergelijke projecten zijn de premiezoeker, de inventaris onbebouwde percelen, de afschaffing van het aanvraagformulier kinderbijslag, het project studietoelagen en de VDAB bedrijvendatabank.

Een ander initiatief heeft betrekking op ‘e-regeren’. Dit project digitaliseert de voorbereiding van de vergaderingen van de ministerraad. E-regeren maakt het mogelijk om elektronisch een dossier in te geven, het dossier te bewerken, ter beschikking te stellen aan andere kabinetten, het voor advies over te maken aan diverse adviesinstanties, het op de agenda van de ministerraad brengen enzovoort. Tot slot kan het volledige dossier na bespreking gearchiveerd en ontsloten worden.

Labora zijn actieve elektronische gemeenschappen. Het zijn samenwerkingsprojecten waar ambtenaren en zelfs externen hun ervaringen en ‘best practices’ kunnen uitwisselen. De Inspectie Onderwijs bijvoorbeeld gebruikt dit platform om van thuis uit online te werken, om deel te nemen aan discussies of om met de stafdiensten en secretariaten te communiceren. De afdeling Maritieme Toegang van het departement Mobiliteit en Openbare Werken is een ander voorbeeld van zo’n actieve e-gemeenschap.

Er werd een intergouvernementeel samenwerkingsakkoord afgesloten met de nadruk op een geïntegreerd e-government. Het is belangrijk dat men vanuit Vlaanderen de federale databanken kan aanspreken en men die kan verrijken zodat de Vlaamse databanken het meest geavanceerd zijn en de meeste infor-

matie bevatten. Dat levert een schat aan data op over bijvoorbeeld ondernemingen, aantal tewerkgestelde personen enzovoort. Uit die gegevens kunnen lokale besturen dan putten om plannen te maken inzake leefmilieu, mobiliteit, bedrijfsvervoerplannen. Lokale besturen zijn vragende partij voor het gebruik van gestandaardiseerde basisgegevens. CORVE speelde hier al concreet op in via VKBO en het GGIS-project.

- Klemtonen voor 2007: wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging

Voor de RIA zal worden bekeken of die niet moet worden geconcentreerd op kerndoelstellingen. Het is niet nodig om de RIA toe te passen op elke kleine wijziging van een decreet. De compensatiemaatregel blijft uiteraard wel behouden.

Een aantal concrete vereenvoudigingsprojecten moet worden voortgezet. De minister denkt aan de eenmalige perceelsregistratie, de bottom-up meting van administratieve lasten voor landbouwers, het verminderen van de planlasten voor de lokale besturen, de inventarisatie van de Vlaamse vergunningen en erkenningen, de vereenvoudigde sportregelgeving enzovoort.

De minister wil dat er in 2007 nog duidelijker wordt gecommuniceerd door de Vlaamse overheid. In dit kader is vorming erg belangrijk.

De formulieren zullen worden doorgelicht op klantvriendelijkheid, taalgebruik en administratieve last. Er moeten stappen worden gezet naar echte e-formulieren. Het is dan de bedoeling om te komen tot het elektronisch invullen van documenten die gekoppeld zijn aan één of meer gegevensbanken. Er wordt daarbij gestreefd naar een koppeling met het MAGDA-platform.

In 2007 worden de inspanningen voor de lokale besturen verdergezet. Er moet samen met de minister van Binnenlands Bestuur worden nagedacht over interbestuurlijke samenwerking. Hiervoor zijn er vooralsnog weinig instrumenten voorhanden. Men moet vertikaal durven werken met de lokale besturen zodat die maximaal gebruik kunnen maken van de gegevens waarover Vlaanderen beschikt.

- Klemtonen voor 2007: e-government

De minister wil de cel versterken met zes extra mensen en minder aan outsourcing doen. Wat MAGDA betreft, is het de bedoeling naar een geïntegreerde

omgeving te evolueren, het dienstenaanbod uit te breiden en te verfijnen. Hiervoor wordt in 2007 1,2 miljoen euro uitgetrokken. Het dienstenaanbod met de authentieke gegevensbanken moet worden geconsolideerd.

De minister maakt melding van volgende VIP-projecten: e-loket van De Lijn, de eenmalige perceelsregistratie van de landbouwer, de premiezoeker bouwen en wonen, het voorkeepsrecht, het digitaal vrijetijdsloket, het vaccinnet, de successierechten en de studietoelagen.

Een nieuw initiatief heeft betrekking op e-procurement, dit is het elektronisch gunnen van overheidsopdrachten. De Europese Commissie schat dat dit leidt tot 30% besparingen in de administratieve kosten verbonden aan de gunning van overheidsopdrachten, en van 10 tot 50% besparingen in de kosten van aankoop van goederen en diensten. De minister stelt dat er in dit verband reeds stappen werden gezet via Digiflow. Deze webtoepassing laat ambtenaren toe om drie federale databanken elektronisch te raadplegen.

Samen met de Vlaamse minister van Werk zal de minister een Vlaamse Front Office tewerkstellingsmaatregelen opstarten. Dat is een e-government toepassing waarin werkgevers, werknemers en intermediairs een overzicht krijgen van alle bestaande loonkostverlagende maatregelen en de loonkost kunnen berekenen van een werknemer.

De samenwerking met de andere overheden zal worden verdergezet. Met de lokale besturen is er al een belangrijke toenadering bezig. Vooral op het vlak van de VKBO dienstverlening zullen de gemeenten kunnen genieten van een permanente instroom vanuit MAGDA. De studie 'interbestuurlijk e-government' zal moeten leiden tot een concreet actieplan.

Ten slotte is het de bedoeling de basisprincipes van het Vlaamse e-government decretaal te verankeren, met name de geïntegreerde dienstverlening, de eenmalige gegevensopvraging enzovoort.

1.2. Algemene bespreking

2.1. Beleidsbrief Bestuurszaken

De heer *Marnic De Meulemeester* stelt dat de beleidsbrief Bestuurszaken veel positieve punten bevat, die vaak een voortzetting en opvolging zijn van de vorige

beleidsbrief. De spreker noemt in eerste instantie de verdere ondersteuning van de opmaak van de beheersovereenkomsten. Die beheersovereenkomsten van bepaalde duur, waarin de wederzijdse engagementen tussen de politieke overheid en de ambtelijke beleidsvoerders worden vastgelegd, hebben in het verleden hun nut al bewezen. Ook de uitbouw en de opvolging van een systeem van interne controle zal de komende jaren een prioriteit voor elk nieuw agentschap zijn.

Er wordt eveneens gestart met de voorbereiding van een algemene deontologische code voor de Vlaamse overheid, zowel voor de departementen, de IVA's als de EVA's. Die deontologische code omvat de algemene waarden en principes die de overheid en iedere medewerker in zich moet dragen. Verder vindt de spreker het positief dat er wordt onderzocht in welke mate de mobiliteit tussen de diensten van de Vlaamse overheid en de lokale besturen kan worden gestimuleerd.

De spreker heeft een aantal vragen ter verduidelijking aan de minister. Wat de uitgaven voor studieopdrachten, vormingsprojecten en studiedagen omtrent de wetgeving inzake studieopdrachten en gebouwen betreft, vraagt hij of deze uitgaven enkel bestemd zijn voor overheidsopdrachten en gebouwen. Hij vraagt zich af waarom men dat tot die twee zou beperken.

De *minister* antwoordt hierop dat het om een puur budgettair-technische maatregel gaat. Om die reden was er een verschuiving naar een andere basisallocatie nodig.

De heer *Marnic De Meulemeester* vraagt verder meer duiding omtrent de beleidsvoorbereidende studies inzake bestuurlijke administratie, personeelsbeleid en de andere opdrachten van het departement bestuurszaken.

De *minister* antwoordt hierop dat sinds zijn aantreden het aantal uitbestedingen en consultancy's drastisch werd verminderd. Het budget bedroeg aanvankelijk vijf miljoen euro en is intussen gedaald tot twee miljoen euro. De minister stelt dat er een verschuiving van kredieten heeft plaatsgevonden. Er is met name een verschuiving van 501.000 euro naar een beleidsvoorbereidend krediet, dat het departement moet toelaten beleidsvoorbereidende studies te verrichten. Bij de begroting is een indicatieve tabel gevoegd van wat die studies kunnen inhouden (bijvoorbeeld functiewegingen).

De heer *Marnic De Meulemeester* wenst eveneens te weten welke frequentie wordt voorzien voor het voorleggen van de generieke vragenlijst voor de gebruikers van de openbare diensten. Op het federale niveau bijvoorbeeld zal dat vanaf 2007 tweejaarlijks gebeuren.

De *minister* stelt dat de generieke vragenlijsten de verantwoordelijkheid zijn van de lijnmanagers. Zij moeten ertoe worden aangezet om zelf conclusies te trekken uit de resultaten van de bevestigingen.

De heer *Marnic De Meulemeester* stelt vast dat er blijkbaar geen regeling bestaat inzake de mobiliteit tussen het federale niveau en de Vlaamse Gemeenschap. Hij vraagt of dit een bewuste keuze is. Dergelijke regeling bestaat immers wel tussen het federale niveau en het Waalse Gewest.

De *minister* stelt dat er geen mobiliteitsregeling bestaat tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap. Een dergelijke regeling bestaat evenmin tussen de federale overheid en het Waalse Gewest of de Franse Gemeenschap. De minister verklaart zich op de Interministeriële Conferentie verzet te hebben tegen een mobiliteitsregeling die bij KB zou worden ingevoerd. Het is niet aanvaardbaar dat de federale overheid dat eenzijdig bij KB zou regelen. Vandaar is beslist om hiervoor een werkgroep op te richten. De minister gaat ervan uit dat die werkgroep tot de conclusie zal komen dat een mobiliteitsregeling via een samenwerkingsakkoord tot stand moet komen.

De heer *Marnic De Meulemeester* vindt nog dat er terecht veel aandacht wordt geschonken aan het implementeren van een emancipatorisch beleid. Niettemin ziet hij weinig aandacht voor een leeftijdsbewust personeelsbeleid. Vandaar de vraag hoever het staat met het beleid ten aanzien van de oudere werknemers in de diverse administraties van de Vlaamse Gemeenschap.

De *minister* meent dat er wel degelijk aandacht is voor een leeftijdsbewust personeelsbeleid. In het sectoraal akkoord zijn er een zeven à achttal maatregelen in dat verband opgenomen. Het akkoord bevat het principe dat er rekening wordt gehouden met de evoluerende situatie van de medewerker naargelang zijn leeftijd of gezinssituatie. Er zitten een aantal erg concrete maatregelen in, zoals bijvoorbeeld het overschakelen van nacht- naar dagdienst vanaf een bepaalde leeftijd, aanpassing van de functie, extra vakantiedagen voor oudere werknemers enzovoort. De regering heeft wel besloten tot de niet-verlenging van de vervroegde uitstapregeling. Men kan immers

niet stellen dat men in de private sector de 55-plussers actief moet houden en tegelijk bij de overheid de mensen vervroegd met pensioen sturen.

De heer *Hubert Brouns* verwijst naar de aangekondigde personeelspeiling. Heeft die betrekking op een personeelstevredenheidsonderzoek? De spreker stelt vast dat er in bepaalde diensten in de provincie Limburg, zoals bij AWV en Stedenbouw, nogal een groot verloop is. De burgers en de lokale besturen krijgen dan telkens met andere ambtenaren te maken. Mogelijk kan het personeelstevredenheidsonderzoek uitwijzen waarom er zo'n groot verloop is.

De *minister* antwoordt dat men uit de personeelspeiling niet kan afleiden waarom er op bepaalde plaatsen een groot personeelsverloop is. Als men dergelijke onderzoeken op het niveau van de entiteiten zou doen, zou men wel kunnen vaststellen of er al dan niet een abnormaal verloop is. Dit is dus een zaak van de entiteiten zelf en men zou er eventueel de bevoegde minister over kunnen ondervragen. De minister voert wel een intern mobiliteitsbeleid en moedigt dus aan om intern voor een andere betrekking te solliciteren. Voor specifieke kwetsbare functies wordt verder door minister Peeters een beleid van rotatie gevoerd. Mensen te lang op een bepaalde plaats laten kan risico's inhouden.

De heer *Dany Vandenbossche* verklaart achter de beleidsbrief en de begroting te staan. Hij heeft wel een bedenking inzake het organiseren van een interne mobiliteit voor ambtenaren tussen het Vlaamse en het lokale niveau. Sinds 1988 staat dat in alle Vlaamse regeerakkoorden maar blijkbaar slaagt men er niet in dat punt te implementeren. Nochtans zijn de statuten van de lokale ambtenaren de laatste tien jaar dichter gaan aanleunen bij het statuut van de Vlaamse ambtenaren. De spreker is er zich van bewust dat het realiseren van die interne mobiliteit een werk van lange adem zal zijn.

Een andere bedenking heeft betrekking op de deontologische code. Een dergelijke code vindt men verspreid over het hele Vlaamse land en over de verschillende overheden. Inhoudelijk zijn die codes vaak zeer verschillend. De spreker wenst niet zozeer in te gaan tegen de lokale autonomie maar hij suggereert dat men de aanwezige knowhow bij de verschillende overheden zou samenbrengen.

De *minister* erkent dat de interne mobiliteit voor ambtenaren tussen het Vlaamse en het lokale niveau

reeds lang tot de beleidsvoornemens behoort. Het is alleszins geen gemakkelijke opdracht. De statuten sluiten al beter op elkaar aan maar niettemin stellen er zich nog steeds statutaire problemen. De minister zal in dit verband in 2007 met de minister van Binnenlands Bestuur overleggen. In eerste instantie zullen de knelpunten en hinderpalen moeten worden gedetecteerd door specialisten en vervolgens moet men een decreetale basis creëren. De minister wil hier alleszins prioritair werk van maken.

Wat de verhouding tussen Jobpunt Vlaanderen en Selor betreft, heeft de heer *Dany Vandenbossche* een bedenking van juridische aard, die samenhangt met enerzijds het aanwerven van allochtone kandidaten bij de overheid en anderzijds met Selor. Kandidaten die bij een selectieprocedure hun kennis van de Nederlandse taal moeten aantonen, kunnen die taalttest enkel bij Selor afleggen. Initiatieven uit Vlaanderen kunnen het benodigde taalattest niet afleveren. De spreker vindt dit een bizar gegeven omdat het ook strijdig is met het vrij verkeer van werknemers. Het Europees Hof van Justitie heeft recent nog uitspraken gedaan waaruit blijkt dat werkgevers van hun werknemers kunnen vragen de taal van het land of de streek te kennen, maar dat het niet kan dat een bewijs van taalkennis slechts door één bepaalde instantie kan worden uitgereikt. Er moeten ook andere instellingen zijn die een dergelijk attest kunnen afleveren. De vraag is dus of de momenteel door Selor georganiseerde examens ook onder die regeling zouden moeten vallen en of dit repercussies kan hebben op de bevoegdheid van Jobpunt Vlaanderen.

De *minister* is bereid deze kwestie juridisch te laten nakijken.

Mevrouw *Linda Vissers* stelt dat Vlaams Belang tevreden is dat de nieuwe Vlaamse administratie in het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid een feit is geworden. Het is het einde van een lange weg waar de voorgangers van de huidige minister van Bestuurszaken aan meegewerkt hebben. De spreker is tevreden dat de minister die opdracht tot een goed einde heeft gebracht

Inzake personeelsbeleid moet er wel een waarborg zijn voor continuïteit. Zonder een degelijk ambtenarenkorps kan van een degelijk bestuurlijk bestel immers geen sprake zijn. In dit verband is matig regelen beter dan een te grote reguleringsdrift. Van een onstuitbare vernieuwingsprofilering op gebied van personeelsbeleid zijn dikwijls de ambtenaren het slachtoffer.

Het is alleszins positief dat naast ingrijpende structurele wijzigingen ook een groot aantal begeleidende maatregelen werden genomen, waaronder de eenmaking van de personeelsstatuten en de verdeling van de apparaatskredieten. De minister garandeert dat het vervoltraject van Beter Bestuurlijk Beleid blijvend ondersteund zal worden door een doorgedreven overkoepelend veranderingsmanagement waarin de waarden van de Vlaamse overheid centraal staan. Dat zal ook nodig zijn.

Mevrouw Vissers stelt vast dat het personeelsblad 'Goedendag' een nieuwe titel '13' kreeg en zowel inhoudelijk als vormelijk herwerkt werd. Het blad is bestemd voor het geheel van de Vlaamse administratie maar het zou ook moeten verstuurd worden aan de leden van deze commissie Bestuurszaken. Dat zou de band tussen de commissieleden en de administratie alleen maar versterken.

De *minister* heeft er geen probleem mee het personeelsblad eveneens aan de commissieleden te bezorgen en zal de administratie vragen het nodige te doen.

Mevrouw *Linda Vissers* vindt vernieuwen niet altijd een garantie voor verbetering. De minister stelt niet onterecht dat topambtenaren hierbij een cruciale rol spelen. Hij stelt verder dat het zaak is om "de topambtenaren te doordringen van een teamgeest teneinde de samenwerking te vergemakkelijken." Blijkbaar is de minister er van overtuigd dat er bij de topambtenaren vroeger geen teamgeest aanwezig was. De spreker vindt het spijtig dat de minister deze vaststelling doet in zijn beleidsbrief 2006-2007.

Mevrouw Vissers vraagt aandacht voor de tweejaarlijkse personeelspeiling. Op 10 maart kondigde hij een nieuwe personeelspeiling 2006 aan, zijnde een online bevraging van alle personeelsleden en van het management over de belangrijkste aspecten van de beleving van het werken bij de Vlaamse overheid. Men zou kunnen zeggen dat het resultaat van die peiling een barometer is van hoe het gesteld is met het Vlaams overheidspersoneel. De minister beweert dat een grote meerderheid van de entiteiten van de Vlaamse overheid deelnam aan de bevraging. Maar eigenlijk gaat het slechts om een nipte meerderheid. Van de 2843 personeelsleden die in mei werden aangeschreven, hebben er slechts 1604 of 56,41% geantwoord. De spreker vraagt waarom er zo weinig personeelsleden aan de personeelspeiling hebben deelgenomen. Voorziet de minister acties om de personeelsleden in

grotere mate te laten deelnemen aan de bevragingronde in december 2006?

De *minister* ontkent dat in zijn beleidsbrief staat dat de grote meerderheid van het personeel aan de personeelspeiling heeft deelgenomen. Er staat wel dat de grote meerderheid van de entiteiten heeft geparticipeerd. Er was bij de entiteiten een respons van 56%, wat de minister een goed resultaat lijkt. Hij beschikt nog niet over de resultaten. Het gaat om een onderzoek in drie fasen. Het eindrapport zal in het parlement kunnen worden besproken. Dat zal vermoedelijk begin 2007 zijn.

Mevrouw *Linda Vissers* vindt het belangrijk te weten wat de burgers, de ondernemingen en de organisaties denken van de Vlaamse overheid. De kwaliteit van de dienstverlening van de overheid hangt immers nauw samen met de ervaring van de klant, van de burger. Het begrip 'kwaliteit' kan voor een groot stuk ingevuld worden door 'wat de gebruiker ervan vindt'. Daarom is het nodig kennis te hebben van de mening van de gebruikers. Die kan men te weten komen door directe bevraging van een representatief staal of bij een hele doelpopulatie. Hoeveel klantentevredenheidsonderzoeken werden er sinds 2004 uitgevoerd en welke besluiten kunnen daaruit getrokken worden?

De *minister* verklaart dat het onderzoek naar de tevredenheid van de klanten met betrekking tot de dienstverlening die de administratie aanbiedt, tot de bevoegdheid van de lijnmanagers behoort. Het systematisch bevragen van de klantentevredenheid maakt deel uit van elk kwaliteitszorgsysteem. Vanuit zijn bevoegdheden inzake Bestuurszaken voert de minister een aanmoedigingsbeleid inzake kwaliteitszorg en daarbinnen ook inzake de klantentevredenheidsonderzoeken.

In dat kader worden vanuit de basisallocatie 12.09 dergelijke onderzoeken ge(co)financierd. Voor de periode vanaf 2004 tot nu gaat het om 12 projecten (bestaande uit één of meerdere klantenbevragingen). Van 2000 tot 2004 liep er een raamovereenkomst met een externe partner. Eind 2005 werd een nieuwe raamovereenkomst gesloten voor een periode van drie jaar (2005 – 2008). In de tussenliggende periode 2004 – 2005 is er voornamelijk gefocust op het onderzoek van 'Vertrouwen in de Overheid', uitgevoerd in het kader van het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen (SBOV).

De formule van raamovereenkomst is geen exclusiviteitsovereenkomst maar biedt de mogelijkheid om tegen gunstigere voorwaarden en volgens bepaalde kwaliteitsstandaarden een klantentevredenheidsonderzoek te organiseren.

Het bovenstaande aantal betreft enkel de klantenbevragingen die hebben plaatsgevonden met ondersteuning vanuit het budget van de minister van Bestuurszaken (basisallocatie 12.09). Daarnaast zijn er ook de klantenbevragingen die de agentschappen of departementen met eigen middelen organiseren. Aangezien er geen ‘centraal’ meldpunt bestaat, kan de minister daarover geen concrete cijfers bezorgen.

In het kader van integriteitszorg en deugdelijk bestuur vindt mevrouw *Linda Vissers* publieke verantwoording en transparantie van cruciaal belang wil de overheid het vertrouwen van de burger blijven genieten. De minister nam reeds in 2005 initiatieven die betrekking hebben op de transparantie van de financiële voordelen van topambtenaren, zoals onder meer de zitpenningen en andere vergoedingen die personeelsleden genieten ten gevolge van hun aanstelling door de Vlaamse Regering. De minister wil de transparantie van vergoedingen zoals die bestaat in de private sector doortrekken naar de Vlaamse publieke sector. Welke conclusies kan de minister trekken uit zijn vaststellingen en welk gevolg denkt hij hieraan te geven?

Eveneens in verband met de integriteitszorg wenst mevrouw *Vissers* meer informatie over de bescherming van de zogenaamde ‘klokkenluiders’. De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders. Dat protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf. Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken sinds het afsluiten ervan. In de beleidsbrief Bestuurszaken 2006-2007 wordt echter geen melding meer gemaakt van ‘klokkenluiders’. Kan de minister een overzicht geven van het aantal gemelde inbreuken en de aard van die inbreuken over de periode 2005 tot heden?

De *minister* antwoordt dat hij inzake integriteitszorg en transparantie goed gevorderd is inzake beleidsvoorbereidend werk. Er moet wel nog een definitieve beslissing door de regering worden genomen zodat hij nog niet op deze kwestie wenst in te gaan. Wat de klokkenluiders

betreft, is de minister van oordeel dat het parlement die vraag moet stellen aan de Vlaamse ombudsman. Die mensen staan immers onder de bescherming van de ombudsman.

Mevrouw *Linda Vissers* vindt het positief dat het toepassingsgebied van de deontologische code van de ambtenaren geactualiseerd wordt en dat draai-deurconstructies vermeden moeten worden. Zij kijkt uit naar een algemene deontologische code voor de Vlaamse overheid (de departementen, IVA's en EVA's) zoals reeds werd aangekondigd in 2005.

Mevrouw *Vissers* is verder van oordeel dat in deze en vorige beleidsbrieven nog te weinig wordt aangegeven waar er besparingen kunnen gerealiseerd worden in niet-personeelsgerelateerde werkingsmiddelen zoals bijvoorbeeld het inhuren van externe consultancy. In zijn beleidsbrief spreekt de minister van externe ‘partners’, waarmee hij waarschijnlijk het externe adviesbureau Hanssens & Partners van de Accord Group bedoelt. In welke mate is een ingehuurd adviesbureau nog objectief als men al spreekt van ‘partners’? Welke uitgaven werden in 2006 gedaan voor het inhuren van externe raadgevers? Kan de knowhow binnen de administratie niet optimaler benut worden?

De *minister* betwist dat er te weinig wordt bespaard op externe opdrachten. Hij heeft op dit vlak wel degelijk besparingen doorgevoerd, zowel op het gebied van HRM als e-government. De minister gelooft heel sterk in het feit dat de administratie veel expertise in huis heeft. Hij vindt dat er daar te weinig een beroep op werd gedaan. De minister wil enkel aankloppen bij externe instanties als het gaat om heel specifieke kennis die men niet zelf in huis heeft en waarvoor het ook niet loont om ze zelf in huis te halen, bijvoorbeeld omdat de expertise onbetaalbaar is of omdat men er slechts sporadisch een beroep op moet doen. De minister voert dus een beleid om zo weinig mogelijk externe consultancy in te roepen, al kan men consultancy niet volledig uitsluiten. Wat het begrip externe ‘partners’ betreft, stelt de minister dat dit gewoon een woordkeuze is. Het betekent uiteraard niet dat men gelieerd is met een of ander bureau. De samenwerking met Hanssens & Partners bijvoorbeeld is er gekomen na een Europese aanbesteding via Jobpunt Vlaanderen.

Mevrouw *Linda Vissers* stelt dat Vlaams Belang veel belang hecht aan het invullen en vrijwaren van de Vlaamse bevoegdheden. De federale overheid houdt

niet altijd rekening met de belangen van gemeenschappen en gewesten. Het probleem van de ‘responsabiliseringsbijdrage’ blijft bestaan. Het betreft de bijdragen die de gemeenschappen en gewesten aan de federale overheid betalen in het kader van de overheidspensioenregeling. Welke middelen zal de minister aanwenden om in te gaan tegen het ontwerp van decreet van de federale overheid van eind september 2005? Heeft de minister de federale overheid intussen al verzocht de toepassing van de bijzondere wet van 5 mei 2003 grondig te evalueren?

Mevrouw Vissers vindt autonomie in bestuurszaken een absolute vereiste om het Vlaams overheidsapparaat volledig zelfstandig te kunnen uitbouwen. Vorig jaar liet de minister weten dat Vlaanderen bevoegd moet zijn om autonoom het administratief én geldelijk statuut van het personeel te kunnen bepalen. Kan de minister zeggen wanneer de federale overheid een wijziging van de artikelen 9 en 87, §4, en andere van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen in het vooruitzicht stelt? Het resultaat van deze wijziging heeft verregaande gevolgen voor onder andere het bepalen van eigen regels inzake het syndicaal statuut en de pensionering wegens ziekte van vastbenoemde ambtenaren (art 87, §3 en §5).

De uitbouw van een eigen statutaire wervingscapaciteit moet een must zijn voor de Vlaamse overheid. Ook hier zijn er nog belemmeringen door de Bijzondere Wet. Uit de beleidsbrief blijkt dat over deze en andere hangende problemen in het Interministerieel Comité voor Ambtenarenzaken van 25 september 2006 afspraken werden gemaakt. Kan de minister over deze voor Vlaanderen en voor de administratie belangrijke aanlegenschap meer duidelijkheid scheppen?

De *minister* stelt dat het invullen van de Vlaamse bevoegdheden en eventuele wijzigingen van de Bijzondere Wet zaken zijn die aan bod kunnen komen naar aanleiding van de federale verkiezingen van 2007. De minister is alvast van oordeel dat men een aantal instrumenten in handen moet hebben om een operationeel Vlaams beleid te kunnen voeren.

Wat het Interministerieel Comité betreft, zijn er op vraag van de minister een aantal werkgroepen opgestart. Het gaat onder meer om de mobiliteit van ambtenaren, de valorisering van elders verworven competenties, de loonmaxima, de wervingsreserves die compatibel moeten zijn enzovoort.

2.2. Beleidsbrief E-government en wetsmatiging

De heer *Marnic De Meulemeester* vraagt zich af of er niet te veel wordt bijgestuurd aan de RIA. Tot nog toe werd hieraan jaarlijks gesleuteld. Dat zou verlamd kunnen werken. Bovendien kan men de resultaten van de verschillende jaren nog moeilijk onderling vergelijken als er verschillende meetinstrumenten zijn.

De *minister* antwoordt dat men moet weten wat men wil in verband met de RIA. Het parlement heeft in het verleden gesteld dat men de RIA moet verfijnen om te komen tot een betere kwaliteit. Dat is precies wat er intussen gebeurd is. Het is niet de bedoeling om te veranderen voor de verandering. De verfijning betekent ook geen last voor het parlement omdat de RIA zich binnen het besluitvormingsproces in de Vlaamse Regering situeert. De minister stelt nog dat de RIA na een jaar werking werd geëvalueerd. Het is de bedoeling om de kwaliteit van de RIA's nog verder te verhogen, maar ook om te vermijden dat het een log instrument wordt dat moet ingezet worden voor de kleinere decretale aanpassingen. In dergelijke gevallen is een RIA niet aangewezen. Men moet de RIA tot zijn kerntaken terugbrengen.

De heer *Marnic De Meulemeester* had een aantal vragen bij het afwerken van bepaalde vereenvoudigingsprojecten zoals de eenmalige perceelsregistratie en de integratie van de bouw- en de milieuvergunning. Hij is verheugd te vernemen dat die projecten in 2007 definitief zullen worden geregeld.

De heer *De Meulemeester* stelt zich de vraag waarom de website www.vlaanderen.be/wetsmatiging wordt vernieuwd. Is het niet aangeraden om te opteren voor continuïteit? Heeft de website veel bezoekers? Wie raadpleegt de website eigenlijk? Zijn dat burgers, bedrijven ...? Stellen de mensen voldoende vragen, geven ze voldoende tips, of gebeurt dat grotendeels via het federale Kafka? Hoe is het inzake Kafka overigens gesteld met de samenwerking tussen het Vlaamse en het federale niveau? Recent waren er immers wat wijzigingen.

De heer *De Meulemeester* heeft gelijkaardige opmerkingen over de website www.samenvereenvoudigen.be en de formulierensite. Hij meent dat het feit dat er drie verschillende websites bestaan toch een eerder verwarrend effect heeft, zeker wanneer men veren-

voudiging nastreeft. Hij stelt voor dat er een portaal zou voorzien worden waarop burgers, bedrijven, verenigingen ... verder kunnen klikken.

De *minister* stelt dat de website wetsmatiging in 2001 werd gecreëerd. Die website voldeed echter niet meer, was niet afgestemd op de Vlaamse huisstijl en was niet gelinkt aan de Vlaamse portaalsite. Op de vraag waarom er geen link wordt gelegd met Kafka, speelt de minister de bal terug. Aanvankelijk was Kafka een Vlaams en een federaal concept van ambtelijke samenwerking dat opgestart werd in 2003. Daar is eenzijdig een einde aan gemaakt door de federale staatssecretaris. Kafka is nu gelinkt aan diens persoonlijke website die dus ook de persoonlijke activiteiten van staatssecretaris Q vermeldt. Het gaat dus om een website met gemengd karakter. De minister kan en mag de eigen Vlaamse vereenvoudigingswebsite daar niet aan linken. Zijn website mag geen persoonlijke ideeën of concepten bevatten.

Wat de zogenaamde wrijvingen met het federale niveau betreft, stelt de minister dat het vooral ging om een communicatief probleem. Samen met de minister had minister Anciaux een vereenvoudigingsvoorstel gelanceerd voor het verenigingsleven. Uit dat voorstel vloeiden er implicaties voort voor de diverse beleidsniveaus, zowel lokaal, provinciaal, Vlaams als federaal. Dat is in de pers aan bod gekomen en daar is dan reactie op gekomen van de federale staatssecretaris. Het was echter niet de bedoeling in dit verband een confronterende boodschap te brengen. Als de minister op de Vlaamse website voorstellen ontvangt voor het federale niveau, dan worden die doorgestuurd. Hij rekent erop dat dit ook omgekeerd gebeurt. De minister heeft wel al voorstellen tot samenwerking rond bepaalde dossiers gedaan maar daar is dan geen federaal antwoord op gekomen. Wat e-government betreft, is de minister van oordeel dat de samenwerking wel heel voorbeeldig verloopt.

De heer *Marnic De Meulemeester* stelt vast dat het sluiten van samenwerkingsverbanden reeds in de vorige beleidsbrief was voorzien. Hij vraagt of er sindsdien veel is veranderd. Eenzelfde vraag heeft de spreker met betrekking tot de regelgevingsagenda.

De *minister* antwoordt dat er opleiding en vorming werd gegeven en dat er aan trajectbegeleiding wordt gedaan. De samenwerking met de lokale besturen is immers een prioriteit. De minister kondigt een ontwerp van decreet aan om de interbestuurlijke samenwerking mogelijk te maken.

Wat administratieve vereenvoudiging betreft, meent de heer *Marnic De Meulemeester* dat heel wat projecten in de onderzoeksfase blijven steken. Ze zijn of nog niet volledig op punt gesteld of werden nog steeds niet afgerond. Uiteraard zijn er wel al zaken gerealiseerd maar toch had de spreker op meer concrete resultaten gehoopt inzake administratieve vereenvoudiging.

De *minister* antwoordt dat iedere minister binnen zijn beleidsdomein verantwoordelijk is voor de vereenvoudigingsprojecten. De minister heeft enkel een coördinerende opdracht. Bovendien werkt hij met VIP-projecten. Daarbij wordt aangeboden om samen te werken met andere beleidsdomeinen en werd het concept MAGDA geconcipieerd. Dat zal structureel leiden tot een cascade van vereenvoudigingstoepassingen die voor tal van beleidsdomeinen en beleidsniveaus hun nut zullen hebben.

De heer *Marnic De Meulemeester* merkt nog op dat een decretale verankering van het Vlaamse e-government wordt aangekondigd. Hij vraagt welke principes de minister precies wil verankeren. Aan een dergelijke verankering zijn immers ook risico's verbonden. Als men er te veel opneemt, dan is dat te gedetailleerd voor een materie die nog in volle ontwikkeling is. Als men er te weinig opsomt, dan heeft men eerder een lege doos die voor weinig of geen toegevoegde waarde zal zorgen.

De *minister* is ervan overtuigd dat een decretale verankering inzake e-government nodig is. Men zal een afweging moeten maken van wat men daar precies zal instoppen en juist moeten doseren. Men zal alleszins rekening moeten houden met de privacywetgeving. Ook een verankering van het MAGDA-principe, dat inhoudt dat de overheid niet meer mag vragen wat ze al weet, is nuttig want het creëert een recht voor de burgers en de lokale besturen. Structureel zal dat tot grote verbeteringen leiden. Een laatste reden waarom een decreet nodig is, is om de interbestuurlijke samenwerking mogelijk te maken. Op dit moment beschikt men daartoe niet over een geschikt instrument.

De heer *Hubert Brouns* zegt de minister ten volle te steunen in zijn inspanningen om tot een betere wetgevingskwaliteit en regelgeving te komen. Toch maakt hij een bedenking met betrekking tot de nieuwe wijziging van de RIA-procedure. Men moet ervoor opletten dat men het overzicht niet verliest als men telkens nieuwe criteria toevoegt. De spreker vraagt of er standaardcriteria op Europees niveau zijn. Zijn de Vlaamse criteria afgestemd op de Europese?

De *minister* antwoordt dat de Vlaamse RIA-procedure inderdaad afgestemd is op Europa. Er vindt driemaandelijks overleg plaats tussen de zogenaamde directors of better regulation. De minister is alvast van oordeel dat men in Vlaanderen goed bezig is, al zit men nog in een evaluatiefase en moet er nog verbeterd worden.

De heer *Hubert Brouns* vindt de afstemming van de bouw- en de milieuvergunning een heel concreet punt. Het is voor de gemeenten erg belangrijk dat dit project in 2007 kan worden afgerond.

De *minister* beklemtoont dat de eerste fase inzake de afstemming van de bouw- en de milieuvergunning afgewerkt is. Er moet nu werk gemaakt worden van een volgende fase maar dat is niet zo eenvoudig. De ministers Peeters en Van Mechelen zijn hierbij betrokken. Men is bezig met het creëren van een aantal bijkomende vrijstellingen van vergunning, men onderzoekt de VLAREM-klasse-indelingen enzovoort. In een volgende fase moet men dan komen tot één vergunning. Reeds in de eerste fase is er echter al veel winst door de afstemming van de procedures en het ene gemeentelijk loket.

De heer *Hubert Brouns* stelt vast dat in elk beleidsdomein een cel wetgevingskwaliteit wordt aangekondigd. Hoe zal men die cellen samenstellen? Welke mensen zullen die cellen bevolken en hoeveel?

De *minister* antwoordt dat ieder leidend ambtenaar in dit verband zijn of haar verantwoordelijkheid moet opnemen. Het oprichten van cellen per beleidsdomein is een uitvoering van een maatregel uit het regeerakkoord. Men zou ook kunnen opteren voor het centraalgestuurde (Canadese) model, waar eveneens iets voor te zeggen valt, maar in het regeerakkoord worden de cellen per beleidsdomein voorzien. Voor het einde van het jaar zal de minister met een nota naar de regering gaan zodat de bedoelde cellen kunnen opstarten. Er zal uiteraard wel de nodige vorming, opleiding en bijscholing aangeboden worden.

Wat de onderlinge gegevensuitwisseling tussen administraties betreft, vindt de heer *Hubert Brouns* de toegang tot de Kruispuntbank en tot het Rijksregister erg belangrijk. Verloopt die toegang momenteel optimaal of zijn er nog hindernissen?

De *minister* vindt de samenwerking met federaal minister Vanvelthoven erg goed. De Kruispuntbank werd verrijkt met Vlaamse gegevens zodat Vlaanderen op dit vlak een voorsprong heeft en de gemeenten dat instrument kunnen gebruiken voor hun beleidsplannen. Er zitten wel fouten in de Kruispuntbank die dan gesignaleerd worden aan het federaal niveau. De minister betreurt het wel dat er kosten worden aangerekend. Om het Rijksregister te raadplegen moet men bijvoorbeeld 50 eurocent per consultatie betalen terwijl het budget al beperkt is. De minister vindt dat de gemeentebesturen en de Vlaamse overheid dat eigenlijk gratis zouden moeten kunnen doen. Uiteindelijk worden de gegevens immers door de gemeenten aangeleverd. De minister heeft die problematiek alvast aangekaart op de Interministeriële Conferentie inzake e-government.

De heer *Hubert Brouns* stelt vast dat de minister op een structurele manier wil samenwerken met de gemeentebesturen wat e-government betreft. Hij vindt het belangrijk dat de gemeenten op dat vlak kunnen rekenen op Vlaamse ondersteuning. Veel gemeentebesturen zijn immers niet voldoende geëquipeerd op dat vlak. In welke mate is de bedoelde samenwerking al concreet? Kan men er in 2007 al resultaten van verwachten? Allicht zullen er wat e-government betreft beleidsvoornemens bestaan bij gemeentebesturen die op 2 januari 2007 zullen aantreden. Het zou dan interessant zijn als die daarbij kunnen verwijzen naar concrete ondersteuning vanuit Vlaanderen.

De *minister* stelt dat er al heel wat samenwerkingsmogelijkheden aan de gemeentebesturen worden aangeboden en dat er nog nieuwe mogelijkheden op stapel staan. Met minister van Binnenlands Bestuur Keulen zal worden bekeken of hiervoor een decretale onderbouw moet worden opgezet.

1.3. Indicatieve stemming

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007 (bevoegdheid Bestuurszaken van minister Bourgeois) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

II. BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

II.1. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

1.1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2007

De *minister* vindt de begrotingsbespreking telkens een interessant moment omdat de beleidsverantwoordelijken en de verkozenen het beleid in zijn geheel ten gronde kunnen bespreken. Het is een gedachtewisseling rond visie en beleid. De minister vindt dat hij een mooie begroting kan presenteren. In het verleden werden vaak helse discussies over de cijfers gevoerd omdat de vooropgezette doelstellingen niet konden worden gerealiseerd. Nu gebeurt dat zonder problemen.

In totaal bedraagt de begroting Binnenlands Bestuur 1.852.533.000 euro.

– Beleidskredieten Binnenlands Bestuur

Het grootste gedeelte van dat bedrag gaat naar het Gemeentefonds dat in 2007 1.766.500.000 euro omvat. Dat betekent een stijging van het fonds met 3,5% of een kleine 60 miljoen euro.

Voor het eerst kent ook het Provinciefonds een groei-voet van 3,5% en daarmee wordt het regeerakkoord uitgevoerd waarin werd gesteld dat in de tweede helft van de legislatuur de groei-voet van het Provinciefonds op hetzelfde niveau moest worden gebracht als die van het Gemeentefonds. Het Provinciefonds omvat daardoor in 2007 een bedrag van 80.535.000 euro. Ten opzichte van 2006 is dat een stijging van 2.724.000 euro. Vroeger speelde louter de gezondheidsindex, nu een percentage van 3,5%. Die aangepaste groei-voet kreeg via het programmadecreet 2007 een decretale onderbouw.

– Overige kredieten Binnenlands Bestuur

Afgezien van de fondsen voor de gemeenten en de provincies is de begroting Binnenlands Bestuur een

eerder kleine begroting, met nog ongeveer 5,5 miljoen euro om ander beleid mee te voeren. Daarmee worden de werkings- en studiekosten van de administratie betaald. Het gaat dan bijvoorbeeld om de kosten van advocaten als er procedures moeten worden gevoerd bij de Raad van State of de studiekosten ter voorbereiding van decreten. Met dat bedrag van 5,5 miljoen euro worden verder de subsidies betaald aan de niet-monumentale kerken en ook de gebouwen voor vrijzinnigen kunnen dergelijke subsidies krijgen. Ook de crematoria worden door de overheid mee gesteund. Verder gaat het om vormingskredieten voor lokale mandatarissen en lokale ambtenaren.

1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Binnenlands Bestuur

De minister licht de beleidsbrief 2006-2007 toe aan de hand van negen grote prioriteiten.

- Een nieuwe start voor het lokale bestuur na de verkiezingen van 8 oktober 2006

De minister stelt dat er op 8 oktober 2006 ongeveer 4.650.000 Vlamingen zijn gaan stemmen in 6210 stembureaus. Dat is begeleid en beheerd door ongeveer 55.000 mensen, waarvan een kleine 50.000 semivrijwilligers in de stem- en telbureaus en 5000 ambtenaren. Heel die operatie is op enkele plaatsen na rimpelloos verlopen. De problemen die er waren, zijn vrij snel opgelost waardoor de verkiezingen al bij al een succes waren.

Er is veel aandacht besteed aan de communicatie via de elektronische nieuwsbrief en de website www.vlaanderenkiest.be. De website was een groot succes: de uitslagen werden 3,2 miljoen keer opgevraagd en de site telde meer dan 350.000 individuele bezoekers. Het systeem is ook nooit geblokkeerd. De correcte uitslag was meteen ter beschikking, met een juiste zetelverdeling en het aantal voorkeurstemmen. De man-vrouwverhouding was er te vinden, alsook de leeftijdscategorieën van de gekozenen. Telkens als er nieuwigheden voor de verkiezingen te melden waren, werden die door de administratie Binnenlands Bestuur gecommuniceerd. Er zijn 40 elektronische nieuwsbrieven verstuurd met 165 berichten die heel gemakkelijk te downloaden waren.

In Vlaanderen zijn er nu 7350 gemeenteraadsleden in de 308 gemeenten. Voor nieuw gekozen mandatarissen worden introductieprogramma's opgezet. Die initiatieven begonnen op 16 november 2006 in Lier en zullen eindigen in Zoutleeuw volgende maand. Meer dan 2200 mensen hebben zich ingeschreven, wat een groot succes is. Er zijn drie sessies waarin de nieuw verkozenen worden voorbereid en wegwijs gemaakt in de verschillende procedures. Op die manier krijgen ze basiskennis waardoor ze hun rol als raadslid goed kunnen vervullen. De sessies worden gegeven door mensen van de VVSG in samenwerking met de federaties van gemeentesecretarissen en ontvangers en de administratie Binnenlands Bestuur. Het is een succes omdat er wordt gesproken vanuit de praktische ervaring en niet vanuit een theoretisch model. Er komen ook vormingssessies voor de mandatarissen in de OCMW's vanaf februari 2007 tot april 2007.

Er is ten slotte ook een databank waarin alle gegevens van de mandatarissen zijn opgenomen. Op die manier is duidelijk wie waar is verkozen.

- Een moderne regelgeving voor de organisatie en werking van de lokale besturen en de provincies tot stand brengen

Het Gemeente- en het Provinciedecreet treden vanaf 1 januari 2007 grotendeels in werking. Die decreten regelen de politieke organisatie en de werking van de organen, de administratieve organisatie, het personeel en het bestuurlijk toezicht. In samenspraak met de VVSG zullen een aantal overgangsbepalingen worden voorgesteld tot uiterlijk 1 oktober 2007, zoals voor de samenstelling van het managementteam en het interne controlesysteem. Dat laatste is nieuw en het zal heel wat moeite kosten om het op punt te stellen. Het systeem moet dienen om de correcte werking te controleren op basis van steekproeven of via het nauwgezet volgen van het beleid zelf. De introductie van het boekhoudstelsel en de externe audit volgen later. Daarover zal overleg worden gepleegd met de VVSG.

In 2007 volgt er een evaluatie van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking. Er wordt nagegaan of er bijstellingen nodig zijn.

Naast het bestaande minidecreet in verband met het OCMW komt er in 2007 een uitgebreid OCMW-decreet met betrekking tot het personeel, de financiën en het toezicht. Daarvoor zal er worden samengewerkt met de VVSG. Het is de bedoeling dat het

maxidecreet voor het zomerreces van 2007 wordt goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

Het overleg met de sector over het decreet houdende de begraafplaatsen en de lijkbezorging wordt voortgezet. Het lijkenvervoer is een kies onderwerp. Bij crematie stelt er zich een probleem. Als iemand overlijdt in het ziekenhuis, wordt dat door de artsen of door de huisarts vastgesteld. Als de overledene vervoerd wordt naar de gemeente waar hij gedomicileerd was, dan moet ingeval van crematie in principe een tweede arts de dood vaststellen. Er is een dubbele controle. Er wordt nagegaan of via een aanpassing van het decreet de verplaatsing al kan gebeuren vooraleer de tweede arts, die normaal controleert op de plaats van domiciliëring of eventueel in het mortuarium, zijn taak heeft uitgevoerd. Vandaag kan dat niet. De problemen doen zich vooral voor tijdens de weekends. Als iemand overlijdt op vrijdag in de late namiddag, dan moet die persoon het hele weekend opgebaard blijven in het ziekenhuis van gemeente a, ook al was hij gedomicileerd in gemeente b.

Wat het decreet inzake de erediensten betreft, is het besluit over de erkenningsvoorwaarden genomen. Er worden nieuwe financiële beleidsinstrumenten ingevoerd. 2007 is een pilootjaar waarin wordt gewerkt met pilootkerkfabrieken en verwante instellingen van de andere erkende godsdiensten. Er zal met een heel eenvoudig systeem van kasboekhouding worden gewerkt. Nu gebeurt de administratie en de boekhouding in die kerkfabrieken en verwante organisaties bij de erkende godsdiensten door vrijwilligers, vaak gepensioneerde onderwijskrachten of bedienden. In 2007 zal dit veralgemeend worden naar alle kerkfabrieken en verwanten bij de andere erkende godsdiensten. De nodige vorming zal worden georganiseerd zodat die mensen niet het gevoel hebben dat ze in het bad worden gesmeten zonder voorbereid te zijn.

Een andere prioriteit is een goed financieel draagvlak creëren voor het lokale bestuur. Er moeten goede afspraken worden gemaakt met betrekking tot de lokale financiën. Het strategisch meerjarenplan uit het Gemeentedecreet bevat daartoe de nodige instrumenten. Het budgethouderschap is facultatief. Als de gemeente daar niets mee doet, dan komt het budgethouderschap bij het college van burgemeester en schepenen dat instaat voor het dagelijks bestuur. Ook het interne controlesysteem en het managementteam moeten worden geïmplementeerd.

- Lokale fiscaliteit als instrument voor beleidssturing

De minister verwijst in dit kader naar het fiscaal pact. In de meerjarenbegroting is daarvoor in 50 miljoen euro voorzien voor 2008 en in 100 miljoen euro voor 2009. Daarna komt dat laatste bedrag elk jaar terug.

Het is de bedoeling om in de gemeente een bedrijfsvriendelijke fiscaliteit te organiseren. Gemeenten en bedrijven hebben een gemeenschappelijk belang: tewerkstelling op het eigen grondgebied waarbij beiden wel kunnen varen. Een gemeente heeft echter grondwettelijk wel de autonomie om belastingen te heffen. Ze hebben op dat vlak meer autonomie dan het Vlaamse Gewest. Dat kan niet helemaal aan banden worden gelegd. Bedrijfsvriendelijke fiscaliteit moet dan ook sluitend worden geregeld.

- Zorgen voor een sterk politiek en administratief management

Er komt een nieuw statuut voor lokale en provinciale mandatarissen naar aanleiding van de uitvoering van het Gemeente- en Provinciedecreet. De Vlaamse Regering zal snel een beslissing treffen over de weddes, het presentiegeld en de fractietoelagen. Bij de opmaak van het uitvoeringsbesluit zijn de VVSG, als de belangenbehartiger van de gemeenten, en de VVP, als de belangenbehartiger van de provincies, nauw betrokken.

De autonome invulling en de flexibiliteit in het personeelsmanagement zijn mogelijk dankzij het Gemeente- en het Provinciedecreet. Er kunnen makkelijker contractuelen worden aangeworven. De aanwervingpolitiek van het college kan, dankzij de autonomie, door het college worden gedelegeerd aan bijvoorbeeld de secretaris. De minister herinnert tevens aan de invoering van het mandaatsysteem.

Er moet een uitvoeringsbesluit komen over de personeelsformatie en de rechtspositieregeling. Daarover wordt nu onderhandeld in het Comité C. De minister laat weten dat die onderhandelingen geen sinecure zijn omdat de syndicale vertegenwoordigers van het gemeentepersoneel eerder behoudsgezind zijn op dat vlak. Ze zijn eerder het principe van statutaire benoemingen genegen. Als er wordt gevraagd om meer maatwerk toe te laten, wordt een strakke organisatie vanuit Brussel geprefereerd.

De minister geeft het voorbeeld van Antwerpen, een stad met 467.000 inwoners, waar een andersoortig beleid moet worden gevoerd dan in bijvoorbeeld Herstappe met 84 inwoners of in Diksmuide waar 16.000 mensen wonen. Hij pleit voor ruimte voor autonomie en lokaal maatwerk en merkt op dat dit geen boodschap van een bepaalde partij is, maar dat burgemeesters en schepenen van alle strekkingen vragen om de zaken niet in een keurslijf te stoppen. Zij vragen de nodige ruimte om zelf accenten te leggen, onder meer op het vlak van het personeelsbeleid en het personeelsmanagement. De vakbonden vormen ook één front, maar zij willen een status quo.

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur begeleidt de invoering van het besluit over de rechtspositieregeling. Het zal een modelstatuut voor de gemeenten opmaken. De gemeenten kunnen dat gratis overnemen zodat ze zelf geen tijd en geld moeten stoppen in het engageren van advocaten om de regeling op papier te zetten. Dit past in het beeld van ABB als een coachende en ondersteunende administratie.

- Randgemeenten

De minister verwijst naar de problematiek in de randgemeenten. De uitvoerende mandatarissen van gemeenten, OCMW's en provincies moeten Nederlands kennen om hun mandaat naar behoren uit te voeren. Dat werd opgenomen in de basisdecreten: het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet dat dateert van eind 2005 en het mini-OCMW-decreet van voor het zomerreces van dit jaar.

Minister Keulen zal de Vlaamse Regering een besluit voorleggen over het vernederlandsen van de plaatsnamen in Vlaanderen.

- Planlastreductie

De minister stelt dat hij hiervoor samenwerkt met minister-president Leterme en minister Bourgeois, verantwoordelijk voor administratieve vereenvoudiging. Het is de bedoeling om de planlasten, waar alle gemeenten over klagen, gevoelig te reduceren. De sectorsubsidies blijven wel behouden.

Het Instituut voor de Overheid, een onderzoeksinstelling verbonden aan de KULeuven onder leiding van professor Geert Bouckaert, heeft onderzocht wat de Vlaamse administraties doen met alle info die in

het kader van de planlastverplichtingen en de rapporteringsverplichtingen vanuit de lokale overheden wordt overgemaakt. Het blijkt dat de Vlaamse administraties er bitter weinig of niets mee doen, het is dus gewoon een vormvereiste geworden om subsidies te krijgen. Het kost de gemeenten veel geld en tijd om de rapporten op te stellen maar de toegevoegde waarde is nagenoeg nihil geworden. Iedere minister moet in de eerste plaats daarvoor zelf beleidsinitiatieven nemen. De minister wil de subsidieaanvragen en de beroepsprocedures uniformiseren.

- Agentschap voor Binnenlands Bestuur heroriënteren naar meer coaching en ondersteuning

De minister wil het Agentschap voor Binnenlands Bestuur omvormen naar een meer coachende en ondersteunende administratie. Het agentschap levert al prima werk. Lokale ambtenaren maken al veel gebruik maken van de elektronische informatiekanaalen en nieuwsberichten. Verder moeten de lokale besturen ondersteund worden met gerichte vorming. Het Opleidings- en Vormingsinstituut voor Overheidspersoneel werkt voor de lokale ambtenaren maar ook voor de lokale mandatarissen.

Aan de besturen worden modelreglementen verstrekt. Zo heeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een modelreglement voor de gemeentelijke administratieve sancties gemaakt, een reglement voor de regeling van het Offerfeest, een voor de huisvuilbelasting en een over het dragen van de boerka.

De gemeenten kunnen zelf een ombudsdienst organiseren, ofwel via een intercommunale of ze kunnen aansluiten bij de Vlaamse Ombudsdienst. De gemeenten nemen best contact op met ABB bij nieuwe initiatieven of plannen, zodat ABB kan meedenken en de gemeenten zich veel moeite en problemen kunnen besparen.

- Van administratie Binnenlandse Aangelegenheden naar Agentschap voor Binnenlands Bestuur

De administratie Binnenlandse Aangelegenheden is in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid ondertussen het Agentschap voor Binnenlands Bestuur geworden. Het agentschap heeft een aantal nieuwe opdrachten gekregen: het inburgeringsbeleid, alles wat te maken heeft met de bestuurlijke regelgeving met betrekking

tot de OCMW's – dat vroeger bij Welzijn zat – en de subsidiëring van de niet-monumentale kerken en de huizen van de vrijzinnigen.

In de loop van 2007 komt er ook een nieuwe strategische adviesraad Bestuurszaken, die gaat werken voor de domeinen Binnenlands bestuur en Ambtenarenzaken en die in de plaats treedt van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur.

II.2. Algemene bespreking

- Gemeente- en Provinciefonds

De heer *Joris Van Hauthem* stelt vast dat de minister er prat op gaat dat het Gemeentefonds opnieuw met 3,5% stijgt en ook het Provinciefonds dat nu doet, maar dat is gewoon een uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. De spreker vindt dat geen echte verdienste want de Vlaamse overheid heeft door de Financieringswet nu eenmaal voldoende middelen.

De heer Van Hauthem verwijst naar een tussenkomst van de heer Brouns tijdens de vorige begrotingsbesprekingen over de wijze waarop het Gemeentefonds samengesteld is en de middelen verdeeld worden over de gemeenten. Hij stelde dat door de nieuwe criteria een aantal gemeenten nu slechter af is dan voor de hervorming. Volgens de heer Van Hauthem gaat het budget dan wel omhoog maar het wordt tijd om de criteria te evalueren en een aantal externe factoren mee in aanmerking te nemen. Hij denkt aan de kosten die door het federale niveau afgewenteld worden op de (vooral kleinere) gemeenten, vooral ten gevolge van de politiehervorming. Overigens moet men het Gemeentefonds ook in samenhang zien met het Stedenfonds, waarvoor deze commissie weliswaar niet bevoegd is.

De heer *Jan Verfaillie* merkt verheugd op dat het Gemeentefonds 3,5% extra krijgt en dat ook het Provinciefonds nu geniet van dezelfde groei. De spreker stelt vast dat er vroeger een lijst ter beschikking was waarin stond hoeveel elke gemeente kreeg. Hij vindt het jammer dat die lijst er nu niet is, maar begrijpt dat er verzachtende omstandigheden zijn door de organisatie van de verkiezingen. De gemeenten moeten zich nu baseren op voorlopige cijfers. Hij doet een oproep

om de definitieve cijfers zo vlug mogelijk ter beschikking te stellen.

De heer *Johan Sauwens* stelt dat een inwoner van Antwerpen of Gent uit het Gemeentefonds en het Stedenfonds samen ongeveer tien keer meer krijgt dan een inwoner van een gewone landelijke gemeente. Die verhouding is in de loop der jaren, doorheen de legislaturen opgebouwd. Dat gecumuleerde effect kan niet blijven bestaan. De heer Sauwens benadrukt dat zijn fractie daarover geen twijfel laat bestaan.

De *minister* stelt dat er in het Gemeente- en Provinciefonds nooit meer geld heeft gezeten dan vandaag. Het Gemeentefonds zit nu al aan ruim 1,8 miljard euro. Hij benadrukt dat het gaat om geld waarmee de gemeenten goed werk leveren. Vlaanderen heeft geen bomen die tot in de hemel groeien, maar toch heeft men het gemakkelijker dan het federale niveau. De minister beklemtoont dat de afspraken steeds strikt worden nageleefd. Er is afgesproken dat in de tweede helft van de legislatuur het Provinciefonds met 3,5% zal groeien. Die afspraak wordt nu gehonoreerd.

Het Gemeentefonds wordt samengesteld op basis van parameters die destijds zijn vastgelegd. Het is ten dele een solidariteitsfonds dat ervoor zorgt dat de rijkere gemeenten bijdragen voor andere gemeenten, zoals gemeenten die meer kansarme burgers hebben. De minister staat open voor een debat over het Gemeentefonds en zijn criteria. Wanneer het parlement vindt dat er bijsturingen nodig zijn, dan is dat de autonomie van het parlement. Hij wil er wel op wijzen dat de echte grootsteden soms met problemen worden geconfronteerd die ondenkbaar zijn in landelijke gemeenten. Dat betekent natuurlijk niet dat landelijke gemeenten geen problemen zouden kennen of dat het bij hen makkelijk besturen is.

De heer *Hubert Brouns* juicht de verhoging met 3,5% voor het Gemeentefonds toe. De besturen zullen daar gebruik van kunnen maken. Toch mag niet worden vergeten dat de gemeentebesturen ook heel wat bijkomende verplichtingen krijgen, die de verhoging snel teniet dreigen te doen. Een voorbeeld, dat niet behoort tot de bevoegdheden van de minister, is dat van de gewestwegen. Vroeger gaven de gemeentebesturen geen euro uit aan gewestwegen, maar sinds de modules tot stand zijn gekomen, geven ze een tegemoetkoming tussen 20 en 50 percent om gewestwegen te renoveren en vrijliggende fietspaden aan te leggen. De Dexiastudie gewaagt van “een tsunami aan uitdagingen voor de gemeenten”. Gemeenten

krijgen via nieuwe regels en decreten de opdracht bijkomende inspanningen te leveren. Toen de modules er kwamen, waren de gemeenten enthousiast, daar ze zo dossiers zelf in handen kunnen nemen en deels het beleid kunnen sturen, maar uiteindelijk kost het hun veel meer geld.

De *minister* kan de heer Brouns grotendeels volgen. Ook gemeentelijk moet het kerntakendebat worden gevoerd. Vandaag doen gemeenten gigantisch veel. In de jaren tachtig werd er zwaar geïnvesteerd in accommodatie voor vrije tijd, voor sport en cultuur. Vervolgens waren er de investeringen in het milieu, met rioleringen en containerparken die overal opdoken. Dan was er de periode van de verkeersveiligheid. Nu komen sociale elementen in beeld, met kinderopvang, serviceflats, de vergrijzing en betaalbaar wonen. Dit alles heeft zijn verdiensten. Besluit men morgen om bepaalde taken niet meer uit te voeren, dan wordt er altijd wel iemand getroffen. De gemeenten zijn compleet professioneel geworden. Topmensen proberen ook ambtelijk mee het beleid gestalte te geven. De minister is de eerste om te beamen dat de gemeenten dat geld uit het Gemeentefonds ook nodig hebben. Dat geld wordt goed besteed. Het is geen luxe.

De heer *Johan Sauwens* stelt vast dat minister Anciaux de principiële goedkeuring heeft gekregen voor de oprichting van een Vlaams sportinfrastructuurfonds. In de jaren tachtig gaf iedere vakminister investeringssubsidies. Er werden bibliotheken, culturele centra en zwembaden mee gebouwd. In het begin van de jaren negentig heeft minister Van den Bossche het Vlaams Investeringsfonds opgericht. De heer Sauwens heeft dat toen als regeringslid gesteund. Dat fonds had het voordeel dat de gemeenten trekkingsrechten kregen, zodat de gemeentelijke autonomie werd versterkt. Ook zorgde het voor een objectieve en rechtvaardige spreiding van de middelen. Vroeger gebeurde een en ander geïmproviseerd: sommige gemeenten en steden kregen heel vaak subsidies, terwijl andere nooit aan bod kwamen. Nu gaat de regering echter opnieuw sectoraal investeringssubsidies aan de gemeenten geven, via een soort PPS-constructie. De heer Sauwens wil weten wat de minister, als hoeder van de gemeentelijke financiën, daarvan vindt. Is dat een trendbreuk? Is het een terugkeer naar het verleden van de investeringssubsidies aan gemeenten?

De *minister* vindt dat dit niet het geval is. Op zeker ogenblik kloeg iedereen over het feit dat er geen investeringen meer gebeurden in, bijvoorbeeld,

zwembaden. De regering tracht dan een impuls te geven. Dat gaat dan specifiek over Sport. Sport heeft in de jaren tachtig, samen met Cultuur, een hoge vlucht genomen. In tegenstelling tot de cultuursector, kampt de sportsector echter met problemen als het gaat over een verdere infrastructurele uitbouw. Een aantal gemeenten heeft zelfs zwembaden gesloten. Daarbij gaat het niet alleen over de infrastructuur, maar ook over de vergunningenproblematiek, met betrekking tot Vlare, tot hygiëne, tot gezondheid. De regering wil daar terug een elan aan geven. De minister heeft vandaag echter geen enkele aanwijzing dat andere regeringsleden hetzelfde willen doen voor andere sectoren.

- Organisatie en verloop van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen

De voorbereiding en het verloop van de lokale verkiezingen van 8 oktober 2006, die voor het eerst door Vlaanderen zijn georganiseerd, ging volgens de heer *Joris Van Hauthem* met vallen en opstaan. De spreker verwijst naar de wijze waarop het kiesdecreet tot stand gekomen is en naar de uitvoering ervan. Zo heeft het ruim een week geduurd vooraleer de formulieren voor de verkiezingsuitgaven online beschikbaar waren. De kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen moeten binnen de dertig dagen hun aangifte van verkiezingsuitgaven doen. Die aangifte is een poespas. Het zou beter zijn om dit centraal te sturen.

Wat het elektronisch stemmen betreft, is een commissie van experts tot de conclusie gekomen dat alles goed verlopen is. Volgens de heer Van Hauthem blijft er wantrouwen bestaan tegenover die manier van stemmen. Professor Ackaert sprak zelfs over “waarnemers van de Verenigde Naties om het correcte verloop van de verkiezingen in het oog te houden”. De heer Van Hauthem twijfelt niet aan de overdrijving van die uitspraak, maar vindt toch dat de minister er licht overheen gaat. Want er zijn nog altijd vragen over mogelijkheden tot manipulatie of fraude. De heer Van Hauthem beweert niet dat er gemanipuleerd of gefraudeerd is, maar het blijft moeilijk om aan te tonen dat het systeem waterdicht is. Volgens hem is het ook belangrijk om te kijken aan wie men het systeem uitbesteedt. In Antwerpen bijvoorbeeld is het misgelopen met Digipolis, een stadsbedrijf vol met mensen die politiek benoemd zijn.

Het Vlaams Belang heeft al in 1998 een outprint van de elektronisch uitgebrachte stemmen gevraagd. Als iemand die elektronisch stemt, een naamloze print

van zijn stem krijgt en die ook in een urne deponneert zodat men bij eventuele betwistingen de stemmen kan vergelijken en manueel kan hertellen, zal het wantrouwen tegenover het elektronisch stemmen wegebben.

De *minister* stelt dat de huidige verkiezingsklachten zelden slaan op gemeenten waar elektronisch is gestemd. Volgens de minister gaat het om een gesloten systeem. Bovendien is het systeem zo samengesteld dat de verkiezingen altijd kunnen worden herhaald of wedersamengesteld. Hij verwijst naar de situatie van Kapelle-op-den-Bos. Na de berichtgeving hierover in de krant kwamen er plots nog verschillende klachten binnen. Hij beweert niet dat die klachten niet ernstig waren. Hij heeft wel de indruk dat een klacht achterdocht opwekt.

De minister meent dat de in Antwerpen gerezen problemen bewijzen dat het systeem goed werkt. De uitslagen werden in een verschillende volgorde doorgestuurd dan in de computers in Brussel geprogrammeerd was. De computers weigerden die lijsten. Het systeem blokkeerde zichzelf. De beveiliging staat dus op punt. De minister meent dat hij aan de kiezer kan garanderen dat zijn wil wordt gerespecteerd. De computers zijn van 1994 en dus wel gedateerd. De software is anderzijds wel gemoderniseerd. De apparatuur kan nog dienst doen voor de verkiezingen van Kamer en Senaat volgend jaar. Voor de verkiezingen van 2009 zullen nieuwe pc's worden aangeschaft.

Volgens de heer *Jan Verfaillie* is de organisatie van de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober op een schitterende manier verlopen. Dat is een puik resultaat van de ploeg van de minister en van de administratie. Alleen had men de rondzendbrieven om bepaalde zaken te regelen, best voor in plaats van na de verkiezingen verzonden.

De heer *Marnic De Meulemeester* benadrukt eveneens dat de verkiezingen uitstekend werden georganiseerd door het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. Die heeft de gigantische opgave tot een goed einde gebracht.

Ook de heer *Jacky Maes* wenst de organisatoren van de verkiezingen te feliciteren. Vooral de website www.vlaanderenkiest.be was een succes. In sommige gemeenten was er commotie over de presentiegelden. Die verschilden heel erg naargelang manueel of elektronisch gestemd werd. De heer Maes stelt voor om iedereen hetzelfde te betalen. Verder stelt hij vast dat

slechts 5252 van de 42.422 niet-EU-burgers hun rechten hebben opgeëist en zijn gaan stemmen. Hij vraagt zich af of er niet meer inspanningen gedaan moeten worden om die mensen aan te moedigen om te gaan stemmen.

Met betrekking tot de presentiegelden meldt de *minister* dat hij enkel een omzetting in euro's heeft gedaan. Er is geen sprake van verhoging of verlaging. De reden voor de verschillen is dat de ene groep gedaan heeft om 14 uur, en de andere om 16 uur.

De minister noemt het resultaat van het migrantenstemrecht globaal gezien niet goed. Ook op plaatsen waar 20% van diegenen die mochten stemmen, daadwerkelijk gestemd heeft, is er nog altijd 80% die dat niet gedaan heeft. Tijdens de debatten die de minister met de betrokkenen voerde, stelde hij vast dat dit voor hen geen prioriteit is. Mensen houden vaak nog vast aan hun land van oorsprong, en zijn bijgevolg minder geïnteresseerd in de nationale en gemeentepolitiek. Gemiddeld ging 88% niet in op de mogelijkheid om te stemmen. Volgens de minister ligt dit niet aan een gebrek aan sensibilisering of campagnevoering. De lage registratiecijfers werden telkens in alle media becommentarieerd. Dat men niet op de hoogte was, kan dus niet de verklaring zijn voor de lage cijfers.

– Implementatie Gemeente- en Provinciedecreet

Wat de implementatie van het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet betreft, stelt de heer *Joris Van Hauthem* dat de VVSG heeft gewezen op de moeilijkheden om die decreten vanaf 1 januari 2007 in de praktijk te brengen. Blijkbaar is er nu overeengekomen om de implementatie van een aantal bepalingen uit te stellen. De heer Van Hauthem heeft het echter moeilijk met de uitspraak van de minister dat hij de gouverneurs zal vragen een en ander soepel toe te passen. Hij vraagt zich af wat men moet verstaan onder het soepel toepassen van decretale regels door een toezichthoudende overheid. Volgens hem worden de regels toegepast of worden ze niet toegepast.

De heer Van Hauthem heeft ook een reeks praktische vragen. Volgens het decreet wordt de OCMW-voorzitter automatisch, van rechtswege, lid van het schepencollege, tenzij de gemeenteraad anders beslist. Als de gemeenteraad niets beslist, wordt de OCMW-voorzitter ook schepen. In artikel 312 van het Gemeentedecreet staat de overgangsbepaling dat de gemeenteraad op de installatievergadering moet beslissen of van dat automatisme wordt afgeweken.

Hij vraagt zich af hoe een gemeenteraadslid die op 2 januari de eed moet afleggen, dat punt kan agenderen. De agendering van een punt moet vijf dagen op voorhand gebeuren, maar op dat ogenblik heeft hij of zij de eed nog niet afgelegd.

De heer *Guido Decoster*, directeur-generaal van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, merkt op dat de gemeenteraad op de installatievergadering de beslissing kan nemen om dat agendapunt toe te voegen. Dat moet niet noodzakelijk worden geagendeerd.

De heer *Joris Van Hauthem* zegt dat de voordrachtsakte voor de aanstelling van de voorzitter van de OCMW-raad een aantal dagen op voorhand moet zijn ingediend en zelfs zijn ondertekend door mensen die niet verkozen zijn maar de eed nog moeten afleggen. Hetzelfde geldt voor kandidaat-burgemeesters en kandidaat-schepenen. Het is volgens de heer Van Hauthem een praktisch probleem: hoe kan een gemeenteraadslid de gemeenteraad uitnodigen om af te wijken van het automatisme? Wie kan dat punt agenderen en hoe?

De heer *Guido Decoster* zegt dat een gemeenteraadslid de vraag op de installatievergadering kan stellen. Hij zegt dat dit punt niet als dusdanig moet worden geagendeerd.

De heer *Joris Van Hauthem* beklemtoont dat tijdens de installatievergadering de beslissing moet worden genomen dat de OCMW-voorzitter geen schepen wordt. Hij herhaalt zijn vraag hoe een gemeenteraadslid dat kan agenderen.

De *minister* stelt dat hij dit element in zijn omzendbrief over de installatie van de gemeenteraden zal opnemen. Hij voegt eraan toe dat in het Gemeentedecreet een aantal zaken staan die van rechtswege gelden. Dit punt is daar een element van. Als raadsleden op 2 januari geen oproepingsbrief hebben gekregen, moet iedereen zich op 2 januari toch naar het gemeentehuis begeven. Dat staat uitdrukkelijk in het Gemeentedecreet vermeld. De uittreedende voorzitter moet zorgen voor de agendering van alle noodzakelijke punten.

De heer *Joris Van Hauthem* beklemtoont dat, als tijdens de installatievergadering niets gebeurt, de OCMW-voorzitter van rechtswege schepen is. Hij vraagt wie dat punt kan agenderen, want de raadsleden hebben de eed nog niet afgelegd en kunnen dus

nog niets agenderen. Een aantal punten, zoals de eedaflegging, de aanduiding van de schepenen en de voorzitter van de gemeenteraad en de verkiezing van de OCMW-raadsleden, moeten van rechtswege op de agenda staan. Sommige gemeenten zullen gebruik willen maken van de uitzondering. Als de meerderheid het initiatief neemt, kan bij hoogdringendheid een punt aan de agenda worden toegevoegd. De heer Van Hauthem vraagt dat in de omzendbrief staat dat het punt van rechtswege en voor de eedaflegging kan worden geagendeerd.

De heer Van Hauthem verwijst ook naar het feit dat een aantal bepalingen van het Gemeentedecreet al van toepassing zijn. De nieuwe eedformule bijvoorbeeld werd in september van kracht. Sinds 5 september 2006 hebben een aantal gemeenteraadsleden als opvolger echter nog de oude eed afgelegd. Hij verwijst naar een voorbeeld uit Nijlen. Het Vlaams Belangraadslid stapte daarop naar de gouverneur, die bevestigde dat niet de juiste eed werd afgelegd, maar dat het raadslid een maand later de juiste eed zal afleggen. Tijdens de volgende gemeenteraadszitting kon het nieuwe raadslid niet aanwezig zijn, waarop opnieuw de gouverneur werd geconsulteerd, die stelde dat het ook goed is dat een volgende keer de juiste eed wordt afgelegd. De heer Van Hauthem vindt dat een vreemde gang van zaken.

In Overpelt gebeurde hetzelfde, waarop Vlaams volksvertegenwoordiger Linda Vissers naar de administratie stapte. De heer Decoster antwoordde dat het een zaak is voor de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. De gouverneur zegt dus dat hij eigenlijk bevoegd is en stelt een regeling voor, terwijl de administratie het dossier doorverwijst naar de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. De heer Van Hauthem constateert dat op dat punt nogal wat onduidelijkheid bestaat over de toepassing van het decreet.

Het kan volgens de heer Van Hauthem niet dat een gouverneur beslist dat het geen bevoegdheid is van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, maar eenvoudigweg zegt dat nog niet iedereen het nieuwe decreet kent en het ook in orde is als twee maanden later de nieuwe eed wordt afgelegd.

De *minister* verklaart dat over de nieuwe eedformule hem geen enkele klacht heeft bereikt. Hij moet op deze opmerkingen dus het antwoord schuldig blijven. Hij zal zich hierover informeren. Uiteraard moet de eed correct worden uitgesproken.

De heer *Joris Van Hauthem* herhaalt dat er verwarring bestaat over de vraag wie klachten over de wijze waarop de eed werd afgelegd, moet behandelen. In Nijlen gaat men ervan uit dat het de gouverneur is, die daar zeer wazig over doet. In Overpelt werd een brief gestuurd naar de administratie. De heer Decoster stelde dat de Raad voor Verkiezingsbetwistingen bevoegd is. Hij heeft de klacht dus doorgestuurd naar die raad. Volgens de heer Van Hauthem is dat de logische gang van zaken.

De *minister* antwoordt dat hij dit zal opvolgen. De kwestie-Nijlen is hem niet bekend. Hij zal de heer Van Hauthem op de hoogte houden. Hij benadrukt dat hij ter zake niets te verbergen heeft. Het kan zijn dat dit verhaal klopt, maar soms worden ongewild en onbedoeld, of soms zelfs bedoeld, bepaalde aspecten van de eed weggelaten.

De heer *Joris Van Hauthem* verwijst ook naar een probleem in Wemmel in verband met de voordracht van de burgemeester. Om een oplossing voor dat probleem te vinden, wordt geen burgemeester voorgedragen. Desnoods wordt de gemeente bestuurd met een minderheidscollege, waardoor de burgemeester voor elke beslissing een meerderheid moet vinden in de gemeenteraad. Als geen burgemeester wordt voorgedragen, blijft de oude burgemeester in dienst, wat in theorie voor zes jaar mogelijk is. De spreker wil weten of het een beleidsoptie van de minister is om, als na een bepaalde tijd nog geen burgemeester is voorgedragen, passief te blijven toekijken.

De *minister* antwoordt hierop dat men natuurlijk niet ongestoord met de armen gekruist zes jaar kan blijven zitten. Vandaag is dat probleem nog niet aan de orde want de nieuwe legislatuur start pas op 2 januari 2007. De minister maakt een vergelijking met een situatie uit het verleden in Diksmuide, die toen te maken had met een sterfgeval. Iemand van een kleinere lijst was er burgemeester. Hij was zo populair dat hij onbetwist burgemeester was. Maar de volgende op die lijst had een pak voorkeurstemmen minder. Daar ontstond dus een probleem. Toen heeft minister Keulen de gouverneur gevraagd om met de verschillende partijen rond de tafel te gaan zitten. Men is daar tot een oplossing gekomen. Ook in Wemmel kan de gouverneur indien nodig optreden. Mocht men er niet uitkomen, dan is er nog altijd de stok achter de deur: dat er een burgemeester buiten de raad wordt benoemd. Dit is vandaag een hypothese want het probleem is nog niet aan de orde: de gemeentebesturen hebben nog altijd ruim een maand

de tijd om een meerderheid te vormen en een college samen te stellen.

De heer *Johan Sauwens* wenst een overzicht te krijgen van de uitvoeringsbesluiten van het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet. Er is wat onrust bij de gemeenten over een aantal elementen, aldus de heer Sauwens. Het is belangrijk te weten wanneer de uitvoeringsbesluiten voor beide decreten er komen. Hij hoopt van minister Keulen een timing ter zake te krijgen.

De *minister* vindt de in het Gemeente- en Provinciedecreet ingevoerde vernieuwingen zinvol. De gemeenten moeten wel de tijd krijgen om ze te implementeren. Voor een aantal bepalingen, zoals de introductie van het managementteam, van het intern controlesysteem, van het budgethouderschap en de betalingen, wordt tot oktober van volgend jaar een overgangspe-riode voorzien. Wie vroeger klaar is, mag de maatregelen meteen implementeren. De vernieuwingen zijn er om de gemeenten te helpen. De minister beklemtoont dat het Gemeentedecreet en de aanverwante decreten altijd in overleg met de belangenbehartigers – VVSG en VVP – tot stand zijn gekomen. De grond van de zaak wordt niet ter discussie gesteld. Maar als men alleen de timing wat strak vindt, dan heeft de minister daar wel oren naar.

– Intergemeentelijke samenwerking

De heer *Jan Verfaillie* juicht toe dat de minister een evaluatie van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking in het vooruitzicht stelt want zijn fractie was steeds een koele minnaar van dat decreet. De heer Verfaillie kijkt reikhalzend uit naar de besprekingen daarover.

Ook de heer *Marnic De Meulemeester* vindt een evaluatie van de intergemeentelijke samenwerking nuttig. Het decreet is immers al vijf jaar in werking.

– Lokale fiscaliteit

De heer *Joris Van Hauthem* constateert dat al lang wordt gesproken over het fiscaal pact met de gemeenten. Op dat vlak brengt de beleidsbrief niet veel nieuws.

Verwijzend naar de beleidsbrief, stelt de heer *Jan Verfaillie* vast dat de minister streeft naar een fiscaal pact met bedrijfsvriendelijke fiscaliteit, de mogelijk-

heid om de gemeentelijke fiscaliteit te differentiëren en de afschaffing van kleinere forfaitaire belastingen. De spreker wijst erop dat Voka en ook de VVSG een studie hebben gemaakt over bedrijfsongevriendelijke belastingen. Voka komt op een bedrag van 750 miljoen euro. In de begroting van 2008 is er 50 miljoen euro ter beschikking, in 2009 en de volgende jaren telkens 100 miljoen euro. Men kan in een sector een aantal belastingen afschaffen, maar men moet ervoor zorgen dat daarvoor geen andere belastingen, bijvoorbeeld de gezinsbelastingen, moeten stijgen. Voor de CD&V-fractie kan het niet dat gemeenten die een aantal belastingen in het verleden hebben ingevoerd, zouden worden gecompenseerd en dat gemeenten die deze belastingen nooit hebben gehad, in de kou zouden blijven staan. Dat is volgens de heer Verfaillie ook de visie van de minister. Hij vreest dat sommige gemeenten nog gauw een aantal belastingen zouden invoeren om daarna de compensatie te krijgen.

De heer *Jacky Maes* vindt het voornemen tot compensatie van de lastenverlaging een goede zaak. Maar hij vraagt zich wel af wat er dan moet gebeuren met de gemeenten waar de bedrijfslasten al verlaagd werden. Zij mogen niet het slachtoffer zijn van hun goede intenties in het verleden.

De heer *Marnic De Meulemeester* staat achter het aangekondigde fiscaal pact met de gemeenten. Het is de bedoeling om de als hinderlijk en negatief bevonden belastingen en bedrijfsbelastingen, waarbij het verband tussen dienstverlening en belasting zoek is, aan te pakken. Het onderzoek door de Hogeschool Gent is heel nuttig. Iedere inspanning die meer orde schept in de wirwar van de vele lokale belastingen en bedrijfsbelastingen dient te worden toegejuicht.

De heer *Johan Sauwens* merkt op dat de minister inzake fiscaliteit de lokale autonomie wenst te respecteren. Volgens de spreker is dat maar logisch. De gemeentelijke autonomie is immers een van de basispijlers van de democratie. Een hogere overheid kan daar niet in tussenkomen. De heer Sauwens verwijst naar een tijdschriftartikel van Jan Leroy van de VVSG, waarin die een zeer duidelijke uiteenzetting geeft over de problematiek van de gemeentelijke financiën. Het spanningsveld dat wordt opgebouwd door de lokale overheden over inkomsten en uitgaven, met als sluitstuk de eigen gemeentelijke belastingen, zet aan tot een voortdurende soberheid. Iedere ingreep van een hogere overheid moet bijzonder behoedzaam gebeuren.

Volgens de heer Sauwens is een globale benadering nodig. De tijd dat socialistische ministers het over ‘pestbelastingen’ hadden, is voorbij. Belastingen zijn middelen die nodig zijn om een beleid te kunnen voeren. Uit tal van studies blijkt dat gemeentelijke diensten aan de laagste kost worden geleverd. Het gaat dan zowel over het gemeentelijk onderwijs, openbare werken, als over welzijn. De belastingbetaler weet op een heel directe manier wat er met zijn geld gebeurt. Dat is veel minder het geval op provinciaal niveau en nog minder op het centrale niveau, aldus de heer Sauwens.

In het kader van het fiscaal pact gaat het volgens de heer Sauwens om een afspraak met de gemeenten. Wanneer minister Keulen overleg eist met de bedrijfswereld, dan eist CD&V dat er ook overleg wordt georganiseerd met andere maatschappelijke geledingen, met name deze die de gezinnen vertegenwoordigen. De heer Sauwens vraagt een bredere maatschappelijke bevraging dan vandaag het geval is. Hij verwijt een aantal ondernemersorganisaties dat ze de twee meest gekende belastingen, de personenbelastingen en de onroerende voorheffing, met elkaar vergelijken om de gemeenten te beoordelen op hun bedrijfsvriendelijkheid.

Wat het fiscaal pact betreft, zegt de *minister* niet graag ruzie te maken omdat hij dat altijd als energieverlies beschouwt. Hij vindt het echter van Voka niet correct om te vragen wat de Vlaamse Regering nu eigenlijk doet op dat terrein. De timing is altijd geweest om pas vanaf 2008 met het fiscaal pact te beginnen. Het had geen zin om daarover vroeger te onderhandelen met afscheidnemende colleges, terwijl hun opvolgers alle autonomie en dus mogelijkheden hebben om daar eigen accenten te leggen. Er kan dus pas vanaf 2007 met de nieuwe meerderheden worden overlegd.

Volgens de minister is dat geen eenvoudige opdracht. De meeste besturen geven vandaag toe dat de belasting op tewerkgesteld personeel niet de meest bedrijfsvriendelijke belasting is. Slechts acht op de 308 besturen hanteren nog een dergelijke belasting. Anderzijds kun je met een dergelijke belasting ook ten dele een dienstverlening ten behoeve van bedrijven organiseren: goed uitgeruste en goed bereikbare en bewegwijzerde bedrijventerreinen, en een organisatie om vragen vanuit de bedrijfswereld over bijvoorbeeld vergunningen te beantwoorden. Maar ‘trop is altijd te veel’ – met belastingen moet men voorzichtig zijn.

De minister wil de gemeenten die al van in de jaren tachtig, toen de crisis zwaar woedde, bezig waren om de bedrijven op hun grondgebied ook vanuit fiscaal oogpunt een werkbaar kader aan te bieden, niet het gevoel geven dat de slechte leerlingen van de klas nu worden beloofd met een fiscale compensatie vanuit Vlaanderen. De minister benadrukt dat de 50 miljoen euro in 2008 en de 100 miljoen euro recurrent vanaf 2009 nieuw geld is voor belastingverlagingen. Dat geld was er voordien niet.

De minister wil ervoor zorgen dat de gemeenten daarvoor niet genoopt worden om andere belastingen te verhogen. Hij onderhandelt daarover met de VVSG en wil er met iedereen over praten. Maar hij wil op een zeker ogenblik kunnen beslissen. Hij zegt tot de heer Sauwens dat ook diens partij erop aandringt om in dit debat niet te talmen. De minister vindt het belangrijk dat Vlaanderen de lokale besturen steunt die via de fiscaliteit ondernemingen en bedrijven kansen bieden. Hij beseft dat hij hier een open deur intrapt: de meeste gemeentebesturen leveren al heel goed werk.

– Financiële gevolgen van federale en Europese beslissingen

De heer *Jan Verfaillie* meent dat de toekomst belangrijke financiële uitdagingen inhoudt, zoals de komende brandweershervorming. De heer Verfaillie ontvangt signalen van het federale niveau dat er moet worden gestreefd naar budgettaire neutraliteit. Dat wil zeggen dat alle meerkosten die met de hervorming gepaard gaan, moeten worden gedragen door de federale overheid. Nu staan de gemeenten in voor 90 percent van het totale budget en de federale overheid voor 10 percent. Op termijn moet worden gestreefd naar een 50/50-verdeling. De heer Verfaillie wil aangeven hoe beslissingen van hogerhand stokken in de wielen kunnen steken van het beleid ten aanzien van de gemeenten. In de politiehervorming is de budgettaire neutraliteit nog altijd niet in alle gemeenten gerealiseerd. In sommige gemeenten wel, in andere minder en in nog andere helemaal niet. Dat staat los van de discussie of er in het verleden genoeg in veiligheid is geïnvesteerd. Een aantal landelijke gemeenten zit nog altijd opgescheept met hoge extra kosten van de politiehervorming.

De *minister* antwoordt dat de politiehervorming, een federale materie, voor een deel samenhangt met de kosten die men in het verleden heeft gemaakt op het vlak van veiligheid op het lokale grondgebied. Heel

wat gemeenten steunden op de aanwezigheid van de federale politie, de vroegere rijkswacht. Door de opeenvolgende compensaties is men nu uit de kosten geraakt. Zo komt bijvoorbeeld ook in Antwerpen een deel van de politierekening terug naar de gemeentekas.

De minister meldt nog dat de brandweershervorming een federale aangelegenheid is.

De heer *Jan Verfaillie* heeft heel specifiek over de brandweer gesproken omdat hij niet wil dat de federale overheid de extra middelen die Vlaanderen ter beschikking stelt van de gemeenten, oppeuzelt. Daarom is het heel belangrijk dat elk niveau zorgt voor zijn eigen financiering en niet begint door te schuiven. De heer Verfaillie vindt dat de minister een signaal moet geven aan zijn federale collega's dat hij niet zal tolereren dat Vlaams geld gebruikt wordt om de brandweershervorming te financieren.

Met betrekking tot de brandweer stelt de *minister* dat hij al meermaals aan de VVSG heeft gesuggereerd om een soort belfortmodel af te spreken met de federale regering. Vlaanderen werkt goed samen met de VVSG, en op het federale niveau moet een vergelijkbaar pact worden afgesloten. Heel veel zaken die betrekking hebben op de lokale besturen, zitten immers nog altijd op federaal niveau. Daarom zou het volgens de minister goed zijn als de VVSG de akkoorden die zij met de Vlaamse Regering heeft gesloten om de lokale besturen te beschermen, ook probeert af te sluiten met de federale regering.

De heer *Jan Verfaillie* stelt vast dat de Vlaamse Regering de beslissing heeft genomen dat de Eliaheffing in 2008 zou verdwijnen. De gemeenten kregen 350 miljoen euro voor de liberalisering van de energiemarkt. Voor het jaar 2005 bedroeg de compensatie 161 miljoen euro. De minister van Energie heeft gezegd dat vanaf 2008 de compensatie die rechtstreeks vanuit het budget van Vlaanderen zal komen, 73 miljoen euro zal bedragen. De heer Verfaillie vraagt op welke manier deze 73 miljoen euro ter beschikking zal worden gesteld van de lokale besturen. Komt er een deel bij het Gemeentefonds? Horen daar onder andere de 100 en de 50 miljoen euro bij die de minister ter beschikking heeft om een aantal bedrijfsvriendelijke belastingen af te schaffen?

De *minister* stelt dat Elia losstaat van het fiscaal pact. Het fiscaal pact heeft de bedoeling om de gemeente-

lijke fiscaliteit op een bedrijfsvriendelijke manier te organiseren.

De heer *Francis Vermeiren* merkt op dat de CD&V-fractie de afgelopen jaren – met recht en reden – heeft gevraagd wanneer de Eliaheffing er zou komen. Maar de heffing was er nog maar net en een CD&V-minister vroeg al om de afschaffing ervan. De spreker verwijst naar het bedrag van 73 miljoen euro waarvan de heer Verfaillie sprak. Hij wil van de minister vernemen of hij van zijn collega's in de regering al toezeggingen heeft gekregen over de budgetten van 2007 en 2008. De spreker zou graag weten of het bedrag dat de heer Verfaillie noemde, klopt en of het over een volledige compensatie gaat. Dat is immers belangrijk om weten voor de gemeenten bij het opstellen van hun begroting.

De *minister* antwoordt dat daarover een tijd geleden al afspraken werden gemaakt, namelijk ten tijde van de normverzwaring. De minister denkt dat het de begroting van 2006 betrof. Toen werd duidelijk afgesproken dat Vlaanderen de compensatie voor zijn rekening zou nemen. De gemeenten zullen er dus geen last van hebben en de afschaffing zal ten voordele zijn van de gebruikers: de bedrijven en de gezinnen.

Volgens de heer *Hubert Brouns* is het breekpunt in deze discussie welk bedrag zal worden gecompenseerd: het eindbedrag of het beginbedrag. De heer Brouns zegt dat het eindcijfer in de tabellen 73 miljoen euro bedraagt. Zijn vraag is dan ook of het bedrag van 350 miljoen euro wordt gecompenseerd of dat van 73 miljoen euro. Hij moet daar immers rekening mee houden bij zijn meerjarenplanning.

De heer *Johan Sauwens* bevestigt het belang van de compensatie voor de Eliaheffing die nu wegvalt. Momenteel ontvangen de gemeenten 350 miljoen euro. Vanaf 2008 wordt dat jaar na jaar minder.

De *minister* zal het precieze cijfer navragen en doorgeven aan de commissie.

Wat de rioleringen betreft, zijn er volgens de heer *Jan Verfaillie* ook enorme uitdagingen in de nabije toekomst omdat een aantal Europese richtlijnen moet worden toegepast. Om te voldoen aan de richtlijnen zou een aantal gemeenten, bijvoorbeeld Stekene, tot het jaar 2015 elk jaar 4,3 miljoen euro moeten inves-

teren in extra rioleringen. Dat is volgens de gemeente onbetaalbaar.

– Planlastvermindering

De heer *Joris Van Hauthem* is er zich van bewust dat inzake planlasten veel zaken afhangen van andere ministers, maar zelfs kleine gemeenten moeten heel wat plannen indienen, enkel en alleen om subsidies binnen te halen. Alleen al het jeugdwerkbeleidsplan is een kanjer van een document. In de praktijk stapt een kleine gemeente dan naar de intercommunale, die een model levert dat op de gemeenteraad wordt besproken. Het document moet dan voor advies naar een hele reeks departementen en afdelingen worden gestuurd, waarna de gemeenteraad hetzelfde document, waaraan enkele zinnen werden gewijzigd, opnieuw moet bespreken.

Volgens de heer Van Hauthem zou minister Keulen, die steeds van zichzelf zegt dat hij een gemeentenaar is, het initiatief moeten nemen en aan de andere ministers moeten vragen om de enorme administratieve last een halt toe te roepen. Als de scholen hun papieren voor de inspectie in orde hebben, is alles blijkbaar goed, maar hoe les wordt gegeven, is blijkbaar minder belangrijk.

De heer *Jan Verfaillie* verwijst naar de voorstelling van de beleidsbrief 2005-2006, toen de minister twee decreten aankondigde, waaronder een schrapdecreet. In de loop van 2006 heeft de heer Verfaillie daar echter maar weinig over gehoord. Hij beseft dat er met het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet en de gemeenteraadsverkiezingen heel wat werk aan de winkel was. Toch wordt het volgens hem tijd om ervoor te zorgen dat de gemeenten niet langer opgescheept blijven met een aantal planningsverplichtingen. Hij doet een oproep om die dossiers prioritair te behandelen zodat de gemeenten wat financiële marge krijgen zonder te moeten besparen of belastingverhogingen door te voeren.

De heer *Marnic De Meulemeester* vindt het verlagen van de planlasten voor de gemeenten erg belangrijk. Het is positief dat er reeds inspanningen zijn gebeurd. Een belangrijke aanzet werd in 2005 gegeven met de opmaak van een inventaris van de doelmatigheid van de planlasten. Er werd eveneens een werkgroep opgericht die onderzoek zou verrichten naar een mogelijke vermindering van de planlasten. Het Instituut voor de Overheid heeft de verschillende planverplichtingen onderzocht en heeft drie scenario's uitgewerkt.

Voor de VLD, die de administratieve vereenvoudiging hoog in het vaandel draagt, is dit een belangrijk dossier. De heer De Meulemeester verwacht volgend jaar de eerste resultaten van de vele geleverde inspanningen sinds 2005.

De *minister* verklaart dat de planlastproblematiek een geërfde situatie is. De situatie is geëscaleerd. Wat de minister naast de bureaucratie die met al die plannen samenhangt nog het meest stoort, is dat de goedkeuring van bijvoorbeeld het jeugdwerkbeleidsplan nu telkens op de gemeenteraden als een soort van oneigenlijk gezagsargument wordt gebruikt. Door het jeugdwerkbeleidsplan goed te keuren, zegt men dan, is het debat de komende jaren niet meer mogelijk. Maar slechts twee of drie mensen op de gemeenteraad hebben het plan echt goed gelezen. De minister betwijfelt of daarmee het draagvlak voor die sectoren wordt versterkt.

De minister is wel van oordeel dat een aantal 'zwakke' sectoren als jeugd, cultuur, milieu zich op die manier hebben kunnen positioneren in de gemeenten. Ze zijn daardoor op de gemeenteraden tot een beleidsthema uitgegroeid. Maar men is nu in de andere richting doorgeschoten. En nog erger is het om vast te stellen dat het vandaag een vormvereiste is geworden. Wie een plan opstuurt, krijgt centen. Daar is dan verder geen debat meer over.

De minister stelt dat er al veel werk is geleverd. Er is een inventaris gevraagd van wat elke gemeente bij elke minister moet indienen. In totaal gaat het om 34 beleidsplannen – verplichte en vrijwillige. Dat is al kolossaal veel. Professor Bouckaert en zijn team van het Instituut voor de Overheid is ook gevraagd om te onderzoeken wat de gemeenten en de Vlaamse administratie met de geleverde informatie doen. Het resultaat was: bitter weinig tot niets. Het is dus inderdaad een vormvereiste geworden. De regering is intussen bezig met een coördinatiedecreet om een aantal vereisten te uniformiseren waardoor niet voor elk departement of voor elk domein alles apart moet gebeuren. Er is daarover al een eerste bespreking geweest. De minister roept de leden van de commissie op om hierin mee te gaan. Hij zegt al de steun te genieten van de minister-president en de minister bevoegd voor administratieve vereenvoudiging. Minister Keulen wil de sectorsubsidies behouden, los van plannen, rapporten en dergelijke meer. Om het geld voor Jeugd op de juiste plaats te krijgen mag het niet nodig zijn om hele encyclopedieën vol te schrijven. Op die manier schiet men zijn doel voorbij.

– Vorming nieuwe mandatarissen

De heer *Jacky Maes* stelt vast dat er 384.000 euro is voorbehouden voor de vorming van nieuwe mandatarissen. Dat is hetzelfde bedrag als in 2004. 2700 mensen maken daar gebruik van. De heer Maes vraagt zich af of gemeenten die vorming niet gratis kunnen aanbieden aan hun nieuwe mandatarissen.

De *minister* meldt dat de kredieten voor de vormingsessies voor de mandatarissen niet verminderd zijn, maar gesplitst werden over twee jaar, met name 2006 en 2007.

– Politiek en administratief management

De heer *Dany Vandenbossche* vindt het logisch dat er wordt onderhandeld met de vakbonden over de problemen die zich in Comité C aandienen. De vakbonden bekijken de zaken door een statutaire bril, maar in de lokale besturen is de verhouding tussen statutairen en contractuelen de afgelopen twintig jaar fors geëvolueerd. Vandaag is er daar een overwicht aan contractuelen. De heer Vandenbossche vraagt zich af of men ook voor contractuele vacatures de publicatie ervan verplicht zal maken en voor de selectie in een externe jury zal voorzien.

De *minister* heeft geen indicaties voor een wijziging in de aanwervingsprocedure van statutairen en contractuelen. Vandaag moet men ook voor een contractuele aanwerving de objectiviteit garanderen.

II.3. Indicatieve stemming

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007 (bevoegdheid Binnenlands Bestuur van minister Keulen) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Linda VISSERS
Jan VERFAILLIE

Kurt DE LOOR
